

2002 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. சி. துரைராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநகராட்சிச் சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதியளிக்க வேண்டும்”.

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. சி. துரைராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்டமுன்வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

8. வரவு-செலவுத் திட்டம், 2002-2003, பொது விவாதம்—
தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பொது விவாதம், திரு. கோ.சி. மணி.

முற்பகல் 11-55

*திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களால் 2002-2003ஆம் ஆண்டிற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையின் பொது விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு ஈடுபாடு கட்டியவர்கள் சார்பாக எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

2002-2003 ஆம் ஆண்டிற்கான மொத்த வருவாய், நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ரூ. 29,502 கோடி. மொத்தச் செலவு ரூ. 30,832 கோடி. பற்றாக்குறை ரூ. 1 ஆயிரத்து 330 கோடி; புதிய வரிகள் மூலம் வருவாய் திரட்ட வேண்டியிருப்பது ரூ. 690 கோடி. இறுதிப் பற்றாக்குறை ரூ. 640 கோடி. நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, பற்றாக்குறை எப்படியும் ரூ. 640 கோடியாக இருக்கின்றபோது, புதிய வரிகளையும், பழைய வரியினுடைய உயர்வையும், கூட்டு வரியையும், இப்படித் தாங்க முடியாத சமையைச் சமத்த வேண்டுமா என்ற கேள்வியை முதலில் நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி நேற்றையதினம் பேசிய எங்கள் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினரும், வணக்கத்திற்குரிய மேயருமான ஸ்டாலின் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடும்போது, எல்லா துறைகளிலும், அதிலும் மிக முக்கியமான துறைகளில், சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முன்னாலும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகைகள் பெருமளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் எதிர்காலத்தில் அந்தப் பணிகளுக்கெல்லாம் தொய்வு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சத்தை இங்கே தெளிவுபடுத்திக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகையினால், எனக்கும் அவை பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்ற விருப்பமிருந்தாலும், அவர் இங்கே நேற்றையதினம் பேசியதை முன்மொழிந்ததாகக் கருதி, நான் வழிமொழிய விரும்புகிறேன்.

எது எப்படியிருந்தாலும், நாட்டு நலனைக் கருதி, பொதுப் பணிகளும், தேவையான திட்டங்களும் உரிய காலத்தில் நிறைவேற்றப்படாமல் போனால், நாம் மக்களுக்குக் கடமை செய்யத் தவறிய குற்றத்திற்கு ஆளாவோம் என்பதை இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதேநேரத்தில், இன்றைக்குச் சில முக்கியமான துறைகள், அதிலும் ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை, வேளாண்மைத் துறை, ஊரக வளர்ச்சித் துறை, இப்படிப்பட்ட மிக முக்கியமான துறைகளுக்கு—என்னதான் நிதி நெருக்கடி இருந்தாலும்கூட அதற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ஆண்டுக்கு ஆண்டு சற்று உயர்த்திக் கொண்டு வந்தால்தான், நிச்சயமாக ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்தை நாம் காண முடியும்.

இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தை முதல் தரமாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இவற்றிலே மிக முக்கியமான கவனம் இருந்தே தீர வேண்டும். அது இல்லையென்பதை நான் குறையாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கோ.சி. மணி]

அதுபோலவே, இன்னும் போட்டிருக்கிற வரிகள் எல்லாம், தாங்கக்கூடியவர்களமீது போடப்பட்டிருக்கின்றனவா, அந்த வரிகளைச் செலுத்துவதற்கான தகுதி அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதை ஆராயாமல் போடப்பட்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். ஒரே குறிப்பு, இந்த வரிகள் வெளி மாநிலத்தில் போடப்பட்டிருக்கின்றன, ஆகையினால் நாம் முதல் முறையாகப் போட்டால்கூட என்ன தப்பு என்று வாதத்திற்காகக் குறிப்பிடுவதைப் போலக் கருதப்படுகிறதே தவிர, எந்த மாநிலத்தில் போட்டாலும், இப்போது நாம் போடுகிற இந்த வரியை நம் நாட்டு மக்கள் தாங்கும் தகுதியில் இருக்கிறார்களா, அதனால் ஏற்படுகின்ற விலைவாசி ஏற்றத்தை வாங்கும் சக்தி மூலம் அவர்கள் நுகர இருக்கிறார்களா என்பதைத் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் இங்கே வைக்க விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் ஒரு சிறிய தொகைதான். அது ஒன்றும் பெரிய தொகை உங்களுக்கு வரப்போவதில்லை. பட்டுப் புடவைகளுக்கு வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே ஒரு சதவிகிதம்தான். அதையும்கூட நீங்கள் போட்டதாக நான் கூற விரும்பவில்லை. ஒரு சதவிகிதத்தைக்கூட அவர்கள் தாங்குவார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். காரணம், பட்டுப் புடவை என்பதாலே, நீங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதன்படி ஆடம்பர வரிச் சட்டத்திற்குள் அதைச் சேர்த்து, ஆடம்பர வரிச் சட்டத்தை இதற்காகத் திருத்தி, அந்த ஒரு சதவிகித வரியை நீங்கள் அதற்குப் போடுவதாக இருக்கிறீர்கள். பட்டுப் புடவை என்றாலே ஆடம்பரப் பொருள் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு வந்திருக்கிறது என நான் கருதுகிறேன். அது தவறு. பட்டுப் புடவை என்றால் ஒரு ஆடம்பரப் பொருள் எனக் கருதி வைரத்தை, தங்கத்தையெல்லாம் நீங்கள் அதோடு சேர்த்து சட்டத்தைத் திருத்திவிடலாம் என்ற ஒரு எண்ணத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்கள். அதிலேகூடக் குறிப்பிட்டிருப்பது

ரூ. 3000-க்கு மேற்பட்ட பட்டுப் புடவைகள் இருப்பில் இருப்பதற்கு— விற்பதற்குக்கூட அல்ல, இருப்பில் இருப்பதற்கு—3001 ரூபாய்க்கு ஒரு புடவை விலை இருக்குமானால், அதிலே அந்த வரி நுழையும். ஆனால், இந்த வரி யாருக்குப் பயன்படும்? யாரை அது பாதிக்கும் என்று எண்ணுகிறபோது அதை ஆடம்பரச் வரிச் சட்டத்தில் சேர்ப்பதால், பெரிய பணக்காரர்கள்தான் பட்டுப் புடவை வாங்குவார்கள், அவர்களுக்குத்தானே அந்த வரி கூடப் போகிறது, ஏழைகளோ, நடுத்தர மக்களோ அதுபற்றி ஏன் கவலைப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருப்பதாக நான் சந்தேகிக்கிறேன். ஆனால்,

அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமை. காரணம், என்னுடைய தொகுதியில் ஏராளமான பட்டு உற்பத்தியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரத்திற்கு அடுத்தபடியாக குடந்தை நகரத்திலும், சுற்று வட்டாரத்திலும் ஏராளமான பட்டு நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஓரளவிற்கு அவர்களும் என்னிடத்தில் இது குறித்து அஞ்சி பல முறை தொலைபேசியிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் நான் அதை நேரில் கூறுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

நண்பகல் 12-00

ரூபாய் மூவாயிரத்திற்கு மேல், மூவாயிரத்து ஒரு ரூபாய், ஒரு பட்டுப் புடவை இருப்பில் இருந்தால், எண்ணிக்கை எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அதற்கு ஒரு சதவிகிதம் வரியை நீங்கள் முதலிலே போட ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். அந்த மூவாயிரம் ரூபாய் பட்டுப் புடவையைப் பணக்காரர்கள் மட்டும் வாங்கவில்லை; சப காரியங்களுக்கு, என்ன கஷ்டம் இருந்தாலும்கூட, அந்தப் பட்டுப் புடவையை வாங்கித்தான் அந்தக் காரியத்தை நடத்த வேண்டும் என்பது, தமிழ்நாட்டினுடைய மரபாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாம் இதை வாங்கத்தான் போகிறார்கள். நடுத்தர வர்க்கத்து மக்கள், ஏழையெளிய மக்கள், ஒரு திருமணம் என்றாலோ, ஒரு சடங்கு என்றாலோ அல்லது ஒரு புது மனைப் புகுவிழா என்றாலோ, இப்படிப்பட்ட சப நல்ல காரியங்களுக்கு அவர்கள் பட்டுப் புடவையை உபயோகப்படுத்துகிற நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பே அவர்கள் தாங்க முடியாத சக்தியில் இருக்கிறபோது, நீங்கள் மறுபடியும் அதுபோன்ற ஒரு வரியை விதிப்பது நல்லதல்ல. சற்றுச் சிந்தித்து அந்த வரியை முழுவதும் ரத்து செய்ய வேண்டும். பாதிக்கப்படுபவர்கள் நுகர்வோர்கள்; வாங்குபவர்கள் மட்டுமல்ல; அதை உற்பத்தி செய்கிற உற்பத்தியாளர்கள், அந்தத் தொழிலைச் செய்து கொண்டிருக்கிற தொழிலாளிகள், அவ்வளவு பேரும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தத் தேக்க நிலையோடு மீண்டும் தேக்கம் ஏற்பட்டு, அது விற்பனைக்குரிய நிலை இல்லாமல் இருந்தால், நிச்சயமாக வேதனைக்கு ஆளாக்கப்படப் போகிறோமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதை நான் எதிர்க் கட்சி என்ற முறையிலே என்னுடைய சுருத்தை உங்களிடத்திலே தெரிவித்திருக்கிறேன். உங்களுடைய கடமையில், அதை அருள்கூர்ந்து பரிசீலித்து, அதை ரத்துச் செய்கிற நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று முதலில் உங்களை நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கோ.சி. மணி]

அதற்கு அடுத்தாற்போல, இன்னும் சொல்லப்போனால், அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தைப் பற்றி, இரண்டு, மூன்று நாட்களாகப் பேசினோம். அதிலே நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏறத்தாழ அரை மணி நேரம் எடுத்துக்கொண்டார்கள்; ரொம்ப விவரித்தார்கள். நான் இப்போது குறிப்பிடுவது; சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். எனக்கு உடல்நிலை சரியாக இல்லை; மணி அடிக்கிற அளவுக்கு நான் போகமாட்டேன். ஆகையினால் அதைச் சுருக்கமாக விளக்க வேண்டும். அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம் என்பது, ஒரு தொகுதிக்கு ஒரு பஞ்சாயத்தைத் தேர்வு செய்து, அதிலே, நீளச் சாலைகள், குறுக்குச் சாலைகள், இணைப்புச் சாலைகள் மிக முக்கியமாக எடுக்கப்படும். பல மாவட்டங்களை இணைக்கிற சாலைகூட, அது உள்ளே, அந்தப் பஞ்சாயத்தில் நுழைந்து போனால், அதைப் பஞ்சாயத்துதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருப்பதால், அவற்றையெல்லாம் முன் கவனம் கொடுத்து, அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட அந்தப் பஞ்சாயத்தைத் தேர்வு செய்து, அதற்குரிய அத்தனை பணிகளையும் நிறைவேற்றி, ஒரு முன் மாதிரி கிராமமாக அதை ஆக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து, ஏனைய ஊராட்சிகளும் பின்பற்றி, இப்படிப்பட்ட பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் முதன்முறையாகக் கொண்டு வரப்பட்ட புதிய திட்டம்தான் இது. ஆனாலும், நம்முடைய நிதியமைச்சர் இங்கே குறிப்பிட்டது; ஓர் ஆண்டுக்கு, ஒரு தொகுதிக்கு, ஒரே ஒரு பஞ்சாயத்துதான் எடுக்கப் போகிறீர்கள். அப்படி ஒரு ஆண்டுக்கு எடுத்தால், 234தானே எடுக்க முடியும்; ஐந்தாண்டுக்கு ஓர் ஆயிரத்து சொச்சம்தானே வரும். அதுவரையிலே, நீங்களும் இருக்கப் போவது இல்லை; நாங்களும் இருக்கப் போவது இல்லை என்று பெருந்தன்மையோடு எங்களையும் சேர்த்து, நமக்காகத்தான் திட்டம் போடுகிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். நான் குறிப்பிட விரும்புவது, திட்டம் என்பது, இப்போது யார், யார் இங்கே இருக்கிறோமோ, அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல; நமக்கும் உண்டு; நம்முடைய சந்ததியினருக்குத்தான் திட்டங்கள் பயன்பட வேண்டிய அளவுக்கு, தொலைநோக்குத் திட்டங்களாக அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்படுகிற திட்டத்தின் அடையாளம்தான் இந்த அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம். முதலிலே சொன்னீர்கள்; அதைத் தனியாரிடம் ஒப்படைக்கப் போகிறோம் என்கிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு இப்போது தொழிற்சாலை வைக்கப் போகிறோம் என்கிறீர்கள். 385 தொழிற்சாலைகளுக்கு 385 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்

போகிறோம் என்கிறீர்கள். ஒரு தொகுதியிலே எல்லோருக்கும் பயன்படாது என்று அந்தப் பழைய திட்டத்தைச் சொன்னீர்கள். நான் இப்போது உங்களைக் கேட்பது; ஓர் ஒன்றியத்தில் நீங்கள் அமைக்கிற ஒரு கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தில் கட்டப்படுகிற தொழிற்சாலையிலாவது, அந்த ஒன்றியத்திற்குட்பட்ட அத்தனை வேலையற்றோர்களும் பங்குபெற முடியும்; பங்கு பெறுவார்கள்; இவ்வளவு காலத்திற்குள் என்று அதிலே அறிவிக்கவில்லை. ஏனென்றால், நீங்கள் (குறுக்கீடு) என்னைப் பேச விடுங்கள். நீங்கள் பிறகு சொல்லுங்கள். நீங்கள் இதற்கு முன்னாலே ... (குறுக்கீடு)

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையில், 27-வது பக்கம், 64-வது பத்தியில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது; “சமுதாய மக்களைப் பங்கேற்கச் செய்யக்கூடிய கிராமத் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு ரூ.20 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது” என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இந்த அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி, தமிழகத்திலுள்ள 385 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் குறைந்தபட்சம் 1 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு தொழில் தொடங்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறோம். ஆனால், அதோடு கிராமப்புறத் தன்னிறைவுத் திட்டம், தொடர்ந்து நடைபெறும் என்றுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே சொல்லியிருக்கிறோம்.

பிற்பகல் 12-05

திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களாக இருந்தாலும், நகர்ப்புறங்களாக இருந்தாலும், ஒரே திட்டத்தில், ஒரே காலத்தில் அதை நிறைவு செய்து மக்கள் பயனுக்குக் கொண்டு வர முடியாது. ஊருக்கு ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு முடித்து விட்டால், அந்த ஊர் பயன்பட்டுவிட முடியாது; பலவும் வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலேயும் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் போடுவதற்கு, இப்போது நீங்கள் சொன்ன அந்த 70 கோடி ரூபாய் பயன்படுத்தப்படுவதிலே மகிழ்ச்சிதான். ஆனால், அதோடு முடிந்துவிட முடியாது. அதற்குப் பிறகும் தேவைப்படுவதால் 1, 2, 3 என்று பல திட்டங்களை அதிலே எடுத்துச் சேர்த்துச் செய்வதிலே தப்பு ஒன்றுமில்லை. (குறுக்கீடு) 20 கோடி; நான் குறிப்பிடுவது எல்லாம், ஒரு திட்டம் இருக்கிறது; அதைவிட நல்ல திட்டமாகப் போட வேண்டுமென்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருப்பதிலே ஆச்சரியம் இல்லை; இருக்கிறது என்று

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கோ. சி. மணி]

வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால், அந்தத் திட்டத்தைப்போல, அதைவிட நல்ல திட்டமாய் இன்னொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதிலே தப்பில்லை. நான் கேட்பது, இது ஒரு தொழிற்சாலை மட்டும்தான். வேலைவாய்ப்பைத்தான் அதிகரிக்க நீங்களும் திட்டமிட்டு இருப்பதாக மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.....

*மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இன்னும் அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த ஒரு கோடி ரூபாய் என்பது, ஒரு குறைந்தபட்சம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது; Rural based Industry—இந்த ஒரு தொழிற்சாலை என்றால், Agro based Industry, குறைந்தபட்சம் ஒரு கோடி என்று. அதிகப்படியாகவும் இருக்கலாம்; ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலையை ஒட்டி விவசாய விளைபொருள் உற்பத்தி எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளிலும் வர இருக்கிறது. எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளிலும், எந்தந்தப் பகுதியில், நிலத்தினுடைய தன்மையை அறிந்து, எத்தகைய பயிரைப் பணப் பயிராகக் கொண்டு வரலாம்—வழக்கமாக இருக்கிற கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு போன்ற இலாபமற்ற பயிரினங்களுக்குப் பதிலாக இலாபம் தரக்கூடிய, எளிதில் விற்கக்கூடிய, உழவர்களுக்குக் கட்டுமானம் ஆகக்கூடிய, கட்டுப்படி ஆகக்கூடிய விளைபொருட்களைக் கண்டறிந்து அந்த விளைபொருட்களை value added ஆக மாற்ற வேண்டும். Value added ஆக மாற்றுவதற்கு ஆங்காங்கே சிறு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும்; அதற்கான அடிப்படை வசதிகளைத் தர வேண்டும்—என்ற ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடுதான் குறைந்தபட்சம் என்ற முறையிலே அது கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டத்தினுடைய எண்ணமும் இதில் ஈடுபடுகிறது. ஆனால், அண்ணா மறுமலர்ச்சித் திட்டம், ஏற்கெனவே இருக்கின்ற திட்டம், ஒரு பஞ்சாயத்திலே வருகிறபோது, ஒரு சட்டப் பேரவைத் தொகுயில், ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏற்கெனவே இருக்கிற சுமார் 30 பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கிட்டாத நிலை ஏற்படுகிறது. 30-வது பஞ்சாயத்துக்குக் கிட்ட வேண்டும் என்றால், 30 ஆண்டு காலம் ஆகிவிடுகிறது. பரவலாக ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியை ஒரு குறுகிய காலத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற நோக்கோடு இது முதற்கட்டமாகத் துவக்கப்படுகிறது.

திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் சொல்வதிலே எனக்கு ஒன்றும் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. அந்த ஒரு கோடி ரூபாய்க்கோ அல்லது இன்னும் சேர்த்தோ, 9 கோடி ரூபாய், 10 கோடி ரூபாய்க்கோ நீங்கள் செய்யுங்கள். அதை

வேண்டாமென்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆனால், இப்படிப்பட்ட ஒரு பஞ்சாயத்தைத் தேர்வு செய்து அதை எடுத்துக்கொள்வதற்குக் காரணமே, அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட பெரிய பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், வருவாய் இல்லாதபோது அங்கே இருக்கிற அத்தனை பணிகளையும் அவர்களால் செய்து கொள்ள முடியாது என்பதும், அந்தப் பஞ்சாயத்து மட்டுமல்லாமல், அதனுடைய தொடர்பாக இருக்கிற அடுத்த பஞ்சாயத்துக்கும் அவைகளைச் செய்கிற காரணத்தால் பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருப்பதால், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் கொண்டு வரப்பட்டதே தவிர, வேறு எண்ணம் இல்லை என்பதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்டமன்றத் தொகுதி மேம்பாட்டு நிதி. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சென்ற ஆண்டுகட அதற்கான ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்தீர்கள். 72 இலட்சமாக இருந்ததை 82 லட்சமாக உயர்த்தித் தந்தீர்கள். (குறுக்கீடுகள்). 77 லட்சமாக இருந்ததை 82 இலட்சமாக உயர்த்திக் கொடுத்தீர்கள். அதற்குப் பிறகு அதிலேயே சில வெட்டையும் போட்டீர்கள். இது, இது, இன்னின்னது செய்துதான் ஆக வேண்டும்; உங்கள் இஷ்டத்திற்குச் செய்ய முடியாது என்று, ஒரு 40 இலட்சமோ, என்னமோ (குறுக்கீடு) 50 இலட்சம், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இது, இதற்கு ஒரு தகுதியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தீர்கள். அதைக்கூட அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை; வேறு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அதைக்கூட நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அப்படி ஒரு திட்டம், ஒரு பெரிய திட்டம், அந்தத் திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

* மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில நாட்களுக்கு முன்னர் ஆளுநர் உரையில் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறோம். அதனால்தான் மீண்டும் அதையே நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லவில்லை.

திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆனால் அதற்குப் பிறகு இந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர், நிதித் துறைச் செயலாளரை விட்டு — அல்லது அவராகச் சொன்னாரோ அல்லது இவர்தான் சொன்னாரோ; இதைப்பற்றிக்

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கோ.சி. மணி]

கவலைப்படாதீர்கள். 192 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நிச்சயமாக இந்தத் திட்டம் அமலுக்கு வரும். அது நிதி அமைச்சர் வாயாலேயே அந்த பட்ஜெட்டிலே இடம் பெற்று அல்லது முதலமைச்சர் வாயாலேயே அந்த பட்ஜெட்டில் இடம் பெற்று இருக்கலாம், இதைவிடச் சிறியதை எல்லாம் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். 2 கோடி, 10 கோடி, 20 கோடி இதெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு 192 கோடி. அதுவும் சட்டமன்ற உறுப்பினருடைய தொகுதி மேம்பாட்டு நிதி. இதைக் குறிப்பிட்டால் என்ன தவறு? ஏன் கவர்னர் உரையிலே சொன்னதெல்லாம் இதிலே வரவில்லையா? Repetition-ஆக, திரும்பச் சொன்னதாகக் குறை, குற்றம் வந்துவிடுமா? வரப்போவது இல்லை. ஆகையினால் நான் இதை நினைவூட்டி அதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக உங்கரிடத்திலே கேட்டேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

பிற்பகல் 12-10

இன்னொன்று நான் குறிப்பிட விரும்புவது, விவசாய நிலை. விவசாயத்தினுடைய நிலையை இப்போது நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்தால், காவிரி டெல்டாப் பகுதி, எப்போதுமே குறை சொல்லிக் கொண்டுதான் இருப்போம். எந்த ஆட்சி இருந்தாலும் குறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதை யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் கண்ணுக்குத் தெரிந்து, பெய்யாத பெருமழை, பருவம் தாண்டிப் பெய்து, பெய்ய வேண்டிய காலத்தில் தவறிப் பெய்து, அதுவும் அவன் அறுவடைக்குத் தயாராகிற நேரத்திலேயும், விளைவதற்குத் தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலேயும் வீணாகி, நஷ்டம் ஏற்பட்டு, திரும்ப சாகுபடியைக் காலம் தவறித் தொடங்கிக்கூட அறுவடை முடியாத நேரத்தில் மழை வந்து ஒரு முறை கெடுத்தது. அதற்கு இது நிவாரணம் என்று அறிவித்தீர்கள். அறிவித்த தொகை குறைவு, கூட என்கூட நான் அதற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. கொடுத்த முறை சரிதானா? உங்களுக்கு அந்த முறையை வகுத்து, அதை அறிவித்து, அதன்படி அதிகாரிகள் செய்தது அல்லது கொடுக்கச் சொன்னவர்கள் கொடுத்தார்கள், பெற்றார்கள் என்று பத்திரிகை மூலம் செய்தி வருகிறதே தவிர, எந்த அடிப்படையில் கொடுத்தார்கள்? ஒருவனுக்கு விளைநிலம் எவ்வளவு? அவன் சிறிய விவசாயியா? குறு விவசாயியா? பெரிய விவசாயியா? அவனுக்குப் பாதித்த நிலம் எவ்வளவு? அந்த பாதித்த நிலத்திற்கு நம்மால் கொடுக்க முடிந்த சதவீத உதவி எவ்வளவு? இதை அப்படியே, இத்தனை சதவிகிதம்

இத்தனை நிலத்திற்கு அல்லது இன்ன சாகுபடிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிவித்து ஒரு நாள்கூட நான் பத்திரிகையில் பார்க்கவில்லை. அதை மொத்தத்திலே சொன்னார்கள். 300, 200, 500, 400, 1500, 2000, இப்படித்தான் ஒரு கணக்கு வந்ததே தவிர, இன்னின்ன அடிப்படையில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாருக்காவது காவிரி டெல்டாப் பகுதியிலே வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. ஜீவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த காலத்தில் மழையால் பாதிக்கப்பட்ட காவிரி டெல்டாப் பகுதியில் எக்டேர் ஒன்றுக்கு 2500 ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டஈடாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் பார்வையிட்டு, எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ.சி. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் திருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது விவசாய அமைச்சருக்குத்தான் தெரிகிறது. இங்கே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை. அவர் உங்கள் ஊர்க்காரர். உங்கள் ஊர்க்காரர்தான் சொல்கிறார்.

திரு. கோ.சி. மணி: எங்களவர்தான்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. ஜீவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நெல்லுக்கு மட்டும் கொடுக்கவில்லை. உளுந்துக்கும், பயறுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. கோ.சி. மணி: அது அவருக்கு மட்டும் தான் தெரிகிறது. அவருக்கு மட்டும் தான் தெரிந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. இரா. ஜீவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு விளம்பரம் தேவையில்லை, மக்களுக்குத் தெரியும் நன்றாக.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: Point of order.

2002 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, உட்காருங்கள், உட்காருங்கள் அண்ணே, உடல் நலனைக் கருதி, 5 மணித் துளிகளில் உரையை முடித்து விடுங்கள். (குறுக்கீடு) சிவபுண்ணியம், உட்காருங்கள். திரு. பழனிசாமி பேசும்போது சொல்வார். திரு. கோ.சி. மணி, நீங்கள் பேசங்கள். (குறுக்கீடு) அவரும் உங்கள் ஊர்க்காரரா?

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் விவாதத்திற்காக ஒன்றையும் சொல்லவில்லை. இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, நிவாரணம் திருப்தியாக இருந்தது என்பதைப் பற்றித்தான் அவர் சொல்கிறார். ஆனால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது நிதி அமைச்சர் அவர்களோ, நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறோம், போதுமானதாக நிவாரணம் வழங்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, நமது நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் திருப்தி கொள்வது என்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதுதான்.

பிற்பகல் 12-15

திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னதும் அதுதான். அமைச்சருக்கு மட்டும் தான் தெரிந்து இருக்கிறது, எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியவில்லை என்று சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. நான் இப்போதும் திரும்பத் திரும்பக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது, இதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறீர்களே, அரைத்த மாவையே அரைக்கலாமா என்று கேட்டால், பட்ட காலிலேயே படுகிறது, கெட்ட குடியே கெட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புவது, ஏதோ கடன் வட்டியைத் தள்ளினீர்கள். எல்லாம் செய்தீர்கள். இதிலேயெல்லாம்கூட நான் உள்ளே நுழையவில்லை. அதிலேகூட, அறிவித்துவிட்டு, அந்தந்தச் சங்கங்களே அதிலே ஈடுசெய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு 100 கோடி ஒதுக்கீடு காட்டி, அதற்குப் பிறகு 80 கோடி தந்து, இப்படி எல்லாம் இரண்டு, மூன்று கட்டமாக அந்தக் கடன் சுமையைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள்; குறைத்துக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது அப்படி வருவது, அரசாங்கத்தில் ஒரு கடனைத் தள்ளுபடி செய்வது என்றால், அரசாங்கம் இவ்வளவு ரூபாய் தந்து, அந்த உதவித் தொகையை முதலிலேயே கொடுத்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்கச் சொல்ல வேண்டியதுதான் நியாயம். இதற்கு முன்னாலேயே அப்படித்தான்

நடந்திருக்கிறது. மத்திய, மாநில சர்க்கார் உதவி கொண்டு ஏறத்தாழ 486 கோடி ரூபாய் கலைஞருடைய ஆட்சி தள்ளுபடி செய்து கொடுத்தது. ஒரே நேரத்தில் அரசாங்கம்தான் செய்தது. ஆனால், அந்தச் சங்கங்களைக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. அதிலேகூட, மாநிலக் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்று இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு சக்தி வாய்ந்த சங்கமாகத்தான் இருக்கிறது. அதிலே அதிகமான வெளித் தலையீடு, விவசாயிகளுடைய தொல்லைகள் இல்லை. அவர்கள் ஓரளவுக்கு, பெரிய வியாபாரிகள் போலப் பணத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களிடத்திலே எடுத்துக் கொடுக்கச் சொன்னால்கூட நான் அதிலே குறுக்கிட விரும்பவில்லை. கீழே இருக்கிற கிராமக் கூட்டுறவு வங்கியில் தொடங்கி, மாநில வங்கி வரையிலும் பங்கு கொடுக்க வேண்டும், அவர்கள்தான் அந்தக் கடனை ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, அதன்படி அவர்கள் கொடுத்த பிறகு, அவர்கள் இருநூற்று சொச்சம் கோடி கொடுத்துவிட்டு, 80 கோடியை நாம் கொடுத்தால், இந்த 6, 7 மாத காலத்தில், இடைவெளியில் ஏற்பட்டிருக்கிற வட்டியை யார் செலுத்துவது? உள்ளபடியே கூட்டுறவு வங்கிகளில் எல்லாம் எதற்கெடுத்தாலுமே வட்டிதான். அந்த வட்டியைச் செலுத்துகின்ற வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு நாம் தரவில்லை. எனவே, இப்போது நான் உங்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழே இருக்கிற கூட்டுறவு வங்கிகளுடைய கடன் அடைப்பில் எவ்வளவு தொகை வருகிறதோ, அதற்கு நீங்கள் கொடுக்கச் சொல்லித் திரும்பக் கொடுக்கிறபோது, ஒரே தவணையாகவும், அதற்குள்ள வட்டி என்ன ஆகி இருக்கிறதோ அதையும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். அதைச் செய்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து கொள்முதல். கொள்முதலிலே, ஜனவரி மாதம் 1ஆம் தேதியே திறந்து விட்டோம், நேரடி நெல் கொள்முதல் நிலையங்களைத் திறந்தாகிவிட்டது என்று ஒரு வரியிலே சொல்லிவிட்டீர்கள். நான் இப்போது கேட்கிறேன், 1ஆம் தேதி உத்தரவு போட்டது உண்மை, பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது உண்மை. ஏறத்தாழ 12, 13 தேதி வரையிலும் எங்கேயும் நெல்லையே வாங்கவில்லை. என்ன காரணம்? ஒரு முறை சாக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு முறை பணம் வந்திருக்கிறது. 50 ஆயிரம் ரூபாய்தான் இருக்கிறது, அதற்குள்ள்தான் வாங்குவோம் என்று சொன்னார்கள். இப்படி, கொண்டுபோன நெல்லை, கடைசி வரையில், நீங்கள் சாத்திய 15 ஆம் தேதி வரையில் எத்தனை பேர், எத்தனை மூட்டையைக் கொண்டு போனார்களோ,

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கோ. சி. மணி]

அவர்கள் அத்தனை பேர்களிடமிருந்தும் அத்தனை மூட்டையையும் வாங்கியதாக ஒரு நாள்கூடக் கிடையாது. இன்னமும் சாலையிலே வண்டியைப் போட்டுவிட்டு, மூட்டையை இறக்கி வைத்துவிட்டு, காவல் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டிலேகூட நெல் இல்லை. இப்படி இருக்கிறபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ஒரே காரணம், வெளி மாவட்டத்திலிருந்து வியாபாரிகள் நெல்லைக் கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள், அதனாலே வாங்கவில்லை என்று. நான் கேட்கிறேன், இவ்வளவு பெரிய ஒரு அரசாங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு, இன்னும் இங்கே ஓர் உறுப்பினர் சொன்னதுபோல, நடு நடுங்க வைக்கின்ற நீங்கள்—அவர்கள் சொன்னதை நான் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நீங்கள்—ஏன் அந்த வியாபாரிகள் கொண்டு வருகின்ற நெல்லை, இது வியாபாரிகள் நெல்தானா, விவசாயிகளுடைய நெல்தானா என்று தெரிந்து, அதைக் கட்டுப்படுத்தி, விவசாயிகளுடைய நெல்லை வாங்கிக்கொண்டு, வியாபாரிகளுடைய நெல்லை நிராகரிப்பதற்கு என்ன அச்சம்? ஏன் செய்ய முடியவில்லை? இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்தில் அதைச் செய்ய முடியாதா? செய்திருக்கலாம். அது ஒன்று. இப்போது தாங்கள் அறிவித்தீர்கள், தாலுக்கா மையத்தில் அந்த நெல்லை வாங்கலாம் என்று சொன்னீர்கள். அதிலே மட்டும் வியாபாரிகள் நெல்லை வாங்கலாமா? அப்படி வாங்குகின்றபோது, அதேபோல்....

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இதைப்பற்றித் தெளிவாக விளக்கிக் கூறியிருக்கிறேன். இனிமேல் இந்த மாதம் 15-4-2002 வரை தாலுக்காக் கிடங்குகளிலும், சேமிப்புக் கிடங்குகளிலும் விவசாயிகள் கொண்டு வருகின்ற நெல்லைத்தான் கொள்முதல் செய்யச் சொல்லி ஆணையிடப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ.சி. மணி: நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, அதேபோல ஆங்காங்கே இருக்கிற, திறந்து வைத்திருந்த இடத்தில் கிடைக்கின்ற நெல்லை வாங்குவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தால் என்ன? ஏன் வட்டம் வாரியாக வரவேண்டும் என்பது ஒன்று. தாங்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் முந்தாநாள்; இது தற்போது அறுவடை ஆகிற பகுதிகளில் விவசாயிகள் கொண்டு வருகின்ற நெல்லை தாலுக்கா மையத்தில் வாங்கலாம். அதற்குப் பிறகு நாங்கள் இரண்டொருவர் கேட்டோம். இதிலே அதிகமான வண்டிச் சத்தம் எல்லாம் ஆகிறது என்று. ஒரு 15 ரூபாய்; அதற்கான செலவையும்

ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன், அந்த விவசாயிகள் இன்னும் நெல்லை விற்கவில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரிகிறது. அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? ஏன் அந்த 40 ரூபாயை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது? இந்த ஊக்கத் தொகை 40 ரூபாயை ஏன் தாக்கூடாது? (குறுக்கீடு) அதிலே வரவில்லை. அந்த 15 ரூபாய் என்றுதான் அதிலே நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் இப்போது உங்களை வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்வது, இப்போது இதுவரையிலும் அடுக்கி இருக்கிற நெல்லைக் கணக்குப் பாருங்கள். விவசாயிகளுடைய நெல்லா, இல்லை அது வியாபாரி நெல்லா என்பதை உங்களுடைய தலைமை அதிகாரிகளை விட்டு விசாரிக்கச் சொல்லி, உள்ளபடியே விவசாயிகளுடைய நெல்லாக இருந்தால் அவர்கள் மற்றவர்கள் பெற்றதைப்போல இந்த ஊக்கத் தொகை 40-ம் பெறுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பைத் தயவுசெய்து உண்டாக்குங்கள். அதில் பிடிவாதம் வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். ஒரு பெருந்தன்மையோடு நடந்துகொண்டால்தான் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். (குறுக்கீடுகள்) (மணியடிக்கப்பெற்றது) நான் இப்போது என்ன சொன்னேன் ஐயா?

பிற்பகல் 12-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை நான் மணியடித்தது, உரையை முடிக்கச் சொல்வதற்காக. நீங்கள் அவசரமாக ஊருக்கு வேறு போக வேண்டியதிருக்கிறது. உடல்நலம் வேறு சரியில்லை. நீங்கள் ஒரு நிமிடத்தில் உரையை முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கோ.சி. மணி: ஒரு கருத்தைச் சொல்லி நான் முடிக்கின்றேன். எது எப்படி இருந்தாலும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறார்கள். எதற்காக, குறை சொன்னால்கூட கோபம் வரவேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கோபம் வரவில்லையே!

திரு. கோ.சி. மணி: ரொம்ப உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அதிலும்கூட இப்போது என்னைப் போன்றவர்களை எல்லாம் எப்போது சிறைக்கு அனுப்புவது....

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியதற்கு நான் எந்த பதிலும் கூறாமல், பேசாமல் உட்கார்ந்து இருக்கும்போது, நான்

பொது விவாதம் — தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4] [செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா]

கோப்பப்படுகிறேன் என்று ஏன் கூறுகிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தாராளமாக, பெருந்தன்மையாக இருந்து ஏன் இந்த ஊக்கத் தொகையை இன்னும் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டார். நான் இதற்குள் எல்லாம் போக வேண்டாம் என்று கருதினேன். அவர் வயதிற்கு மதிப்பளித்து, அவருடைய உடல் நிலைக்கு மதிப்பளித்து இதற்குள் எல்லாம் செல்ல வேண்டாம் என்று கருதினேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவர் விடமாட்டேன் என்கிறார். நான் பேசாமல் அமர்ந்திருந்தால்கூட என்னை வம்புக்கு இழுக்கிறார். தி.மு.க ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட மோசமான நிதிநிலைமையை எப்படியாவது சரிப்படுத்தி, அந்த மோசமான சூழ்நிலையிலிருந்து இந்த மாநிலத்தை எப்படியாவது மீட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று நாங்கள் போராடிக் கொண்டு இருக்கிறோம், அரும்பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கெனவே தேவைக்கு மேல் நெல் கொள்முதல் செய்தாகிவிட்டது. இருக்கின்ற நெல்லையே என்ன செய்வது என்று தெரியாத நிலையில்தான் அரசாங்கம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திடம் பணம் இல்லை, நிதியில்லை. இதை எத்தனை முறை திரும்பத் திரும்பச் சொல்வது? வெளிப்படையாகவே சொல்கிறோம். வெளிப்படையாகவே வெள்ளை அறிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறோம். இன்றைய நிலையில் மேலும் கொள்முதல் செய்யும் நிலையில் இந்த அரசு இல்லை, ஊக்கத்தொகை கொடுக்கும் நிலையில் இந்த அரசு இல்லை. இருந்தாலும், ஏழையெளிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாதே என்பதற்காக, இன்னும் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த மாதம் 15 ஆம் தேதி வரை ஒரு கருணை அடிப்படையில்தான் கொள்முதல் செய்ய அரசு ஆணையிட்டுள்ளது என்பதை விளக்கிக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், வியாபாரிகள் நெல் வருகிறது, அதனால் வாங்கவில்லை என்று சொன்னதன் அடிப்படையிலேதான் கேட்டேன். ஆனால் இப்படி நீங்கள் சொன்னால் ஒரு 40 ரூபாயை, இப்போது அறுவடை செய்திருப்பவர்களுக்கு—பாவம்—கொடுக்கக்கூடாதா? இதைத்தான் கேட்டேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பையில் வரும்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[2002 ஏப்ரல் 4]

திரு. கோ.சி. மணி: இருக்கட்டும், பரவாயில்லை. ஒன்று நான் சொல்கிறேன். எங்களைப் போன்றவர்களை எப்போது சிறைக்கு அனுப்புவது; எவ்வளவு காலம் தண்டனை பெற வைப்பது என்ற நோக்கத்தில் வெகு வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். இந்தக் கருத்துகளை உள்ளடக்கிச் சொல்கிறேன். உங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது...

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, யாரை எப்போது சிறைக்கு அனுப்புவது, எப்படி சிறைக்கு அனுப்புவது என்பது குறித்து வேகமாகப் பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் எப்படிச் சொல்கிறார்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) எந்த அடிப்படையில் சொல்கிறார்? எந்த ஆதாரத்தை வைத்துச் சொல்கிறார் என்பதைத் தெரியப்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கோ.சி. மணி: நாங்கள் எவ்வளவு ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு.....

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள பயத்தின் அடிப்படையில் இப்படிப் பேசுகிறாரே தவிர, ஆதாரபூர்வமாகப் பேசுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. கோ.சி. மணி: எனக்கு—பயம் உள்ளவன் என்பது நாடறியும். அதிலே ஒன்றும் எனக்கு சந்தேகம் இல்லை. உங்களுக்கு நான் துணிச்சல்காரன் என்று சொல்வதற்கு இங்கே வரவில்லை. ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன். நீங்கள் எப்போது அனுப்பினாலும்—நாடு அறிகிறது, இந்த ஊர் முழுக்கத் தெரிகிறது, எனக்குத் தெரிவது என்பதல்ல, உங்களுக்கும் தெரிகிறது. இருந்தாலும் நினைவூட்டுகிறேன். நீங்கள் அறிவித்ததைப் போல, எந்தக் கஷ்டம் வந்தாலும், எந்தச் சிறைக்கு அனுப்பினாலும், எத்தனை ஆண்டு காலம் இருந்தாலும் நீங்கள் சொன்ன அந்த தி.மு.க. ராஜாவோடு இருந்துதான் வெளியிலேயோ, உள்ளேயோ சாவேன் என்பதைச் சொல்லி முடிக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

பிற்பகல் 12-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. பாண்டிராங்கன். (குறுக்கீடுகள்)

2002 ஏப்ரல் 4]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறினார்கள். எந்த ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் இப்படி உறுப்பினர் பேசுகிறார், அச்ச உணர்வா?—தேவையில்லாமல் நீங்கள் ஏற்கெனவே உடல்நலம் குன்றியிருக்கிறீர்கள். மேற்கொண்டும் அச்சம் ஏற்பட்டால், that may result in cardiac problem. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தேவையற்ற அச்சத்திற்கு உள்ளாக வேண்டாம், குற்றமிருந்தால் சட்டம் அதன் கடமையைச் செய்யும். உங்கள் மீது குற்றமில்லையென்றால் நீங்கள் அச்சப்படத் தேவையில்லை.

***மாண்புமிகு செல்வி ஜே ஜெயலலிதா:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோ.சி. மணி அவர்கள், தேவையில்லாமல் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் இப்போது, நீங்கள் குறிப்பிட்டீர்களே, தி.மு.க.-வின் ராஜா என்று, அந்தத் தலைவரை உயிர்போனாலும் சரி, நான் கடைசிவரை, அவரைப் பிரிந்து வரமாட்டேன், சிறைக்கு அனுப்பினாலும் நான் அவரைப் பிரிந்து வரமாட்டேன் என்றெல்லாம் இங்கே பேசினார். அவரை அவருடைய தலைவரிடமிருந்து பிரிக்க வேண்டுமென்று யாரும் இங்கே விருப்பப்படவில்லையே! அவரை விட்டுவிட்டு நீங்கள் வருவதாகச் சொன்னால் கூட, நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை. (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) நாங்கள் விரும்பவில்லை.

***பேராசிரியர் க. அன்பழகன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோ.சி. மணி அவர்கள் பேசுகின்றபோது தன்னையே சிறைக்கு அனுப்புவதற்கு ஏதோ நடவடிக்கை இருப்பதாக ஒரு கருத்தை அவர் சொன்னதற்குக் காரணம், பத்திரிகைகளிலே அப்படியொரு செய்தி தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சிலர் பெயரை, அமைச்சர்களாக இருந்த பல பேரைப் பற்றித் தொடர்ந்து செய்திகள் வருகின்றன. வருகின்ற செய்தியினுடைய விளைவாக, அப்படியிருந்தாலும், என்பதற்காக அவர் சொன்னார். ஆனால், அதற்கு மாறாக, தி.மு.க. தலைவரிடமிருந்து அவரைப் பிரிப்பதாக எங்களுக்கு ஒன்றும் நோக்கமில்லை என்று சொல்லிவிட்டு, அப்படி வந்தாலும் நாங்கள் சேர்ப்பதாக இல்லையென்று அம்மையார் சொல்வது, முதலமைச்சர் சொல்வது அவ்வளவு சிறப்பாக அமையாது. என்ன காரணமென்றால், அங்கே

வருவதாக அவர் சொல்லவில்லை. அவர் சொன்னது, பிரிப்பது என்பது, கலைஞரிடமிருந்து பிரிப்பது என்று பொருளே தவிர, அங்கே வருவது என்று பொருளாகாது. அதற்கு வேறு பொருள், இதற்கு வேறு பொருள். ஆகவே, அப்படியொரு நிலையை எடுத்து இப்படியொரு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தை இந்த அவையில் உருவாக்குவது சரியில்லை.

மாண்புமிகு செல்வி ஜெ. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நானாக இதைப் பற்றிப் பேசவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோ.சி. மணி அவர்கள் தெரிவித்த சில கருத்துகளுக்கு நான் பதில் தெரிவித்தேன், அவ்வளவுதான். ஆகவே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது மட்டும் பேச வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தினால் நல்லது. இப்படிப்பட்ட தேவையற்ற கருத்துகளை மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசாமல் இருந்தால், இங்கிருந்து இத்தகைய பதில்களும் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. பாண்டுரங்கன். (குறுக்கீடு) உரையை முடித்துக்கொள்ளுங்கள். (குறுக்கீடு) முடித்துவிட்டீர்கள். (குறுக்கீடு) சரி.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோ.சி. மணி அவர்கள் எங்கள் தலைவரிடமிருந்து என்னைப் பிரிக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு இதயதெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், உங்களை நாங்கள் அழைக்கவில்லை, நீங்களாகவே வந்தாலும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதனை ஆணித்தரமாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள், உங்கள் இயக்கத்திற்கு வருவதாக என்ற நோக்கத்தில் அவர் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆக, அவர் சொன்ன நோக்கம், அவருடைய தலைவரோடு சேர்ந்துதான் சிறைக்குச் செல்வேன், தனியாகச் சிறைக்குச் செல்ல மாட்டேன் என்ற நோக்கத்தில் சொன்னார்களா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. பாண்டுரங்கன். (குறுக்கீடு) முடியுங்கள். நீங்கள் சொன்னீர்கள், பதில் சொல்லியாகி விட்டது. (குறுக்கீடு)

2002 ஏப்ரல் 4]

[பேரவைத் தலைவர்]

உட்காருங்கள். பாண்டூரங்கன், பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) பாண்டூரங்கன், பேசுங்கள்.

திரு. கே. பாண்டூரங்கன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெண்தாடிச் சிங்கம், ஈரோட்டுத் தங்கம், பகுத்தறிவுப் பகலவன், தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய வேகத்தையும், தென்னகத்து காந்தியாகத் திகழ்ந்து வருகின்ற பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுடைய அறிவையும், அன்னை சத்யா அவர்கள் ஈன்றெடுத்த அருந்தவப் புதல்வராக விளங்கி வருகின்ற ராமாவரம் தோட்டத்து ரோஜாவாக என்றென்றைக்கும் சிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்ற, துப்பாக்கித் தோட்டாவிற்குக்கூட தன்னுடைய தொண்டையிலே இடம் வழங்கி, கடையேழு வள்ளல்களில் எல்லாம் சிறப்பை ஏற்படுத்துகின்ற அளவிலே எட்டாவது வள்ளலாக வாழ்ந்து, மறைந்தும் மறையாமல், நம்முடைய இல்லங்களிலே மட்டுமல்லாமல், உள்ளங்களிலேயும் வாழ்ந்து வருகின்ற புன்னகை வேந்தன், பூவிழிக் கண்ணன் டிரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தாயுள்ளத்தையும் ஒருங்கே பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவியாக, மலை குலைந்தாலும் நிலை குலைபாத டிரட்சியாக, மக்கள் நலன் பேணிக் காக்கத் தொடர்ந்து போராடுகின்ற போர்சியாக, தமிழகத்தின் வளமே உயிர்மூச்சாக, இரவு, பகல் பாராமல் அயராமல் உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அறு கோடி தமிழ் மக்களின் ஒளிவிளக்காகவும், நூறு கோடி இந்திய மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகவும் வாழ்ந்து வருகின்ற, எங்களது குடும்பத்தினுடைய குடிவிளக்கு, தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களின் பொற்பாதங்களைப் பணிவுடன் வணங்குகின்றேன்.

பிற்பகல் 12-30

உலகத்தில் எந்தவொரு பெண்மணிக்கும் இழைக்க முடியாத கொடுமைகளை, அநீதிகளை, கடந்த ஆட்சிபாளர்கள் ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகும், தேர்தலிலே போட்டியிட ஷாய்ப்பு அளிக்கப்படாத நிலையிலும், நடந்து முடிந்த சட்டமன்றப் பொதுத் தேர்தலின்போது, தமிழ்நாட்டு மக்கள், தாயே, நாங்கள் உங்கள் பக்கம்தான், அஞ்சாதீர்கள், என அஞ்சாமல் பெருவாரியாக வாக்களித்து, தமிழக அரசுக்கு அரசியாக ஆட்சி நடத்துவதற்கு இக்கோட்டைக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

கோட்டைக்கு அனுப்பிய தமிழக வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், குறிப்பாக ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியின் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் நான் தலைவணங்கி நன்றியை உரித்தாக்கிக்கொள்கின்றேன். மக்களின்

எதிர்பார்ப்பிற்கு, விருப்பத்திற்கு எதிராகச் செயல்பட்ட, மக்கள் விரோத, நயவஞ்சகக் குள்ளநரிகள், மகாபாரத அரசியல் சகுனிகள், இராமாயணக் கூனிகள், என் தாயைத் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்யவிட்டார்களா, மக்கள் நலத் திட்டங்களைச் செய்ய அனுமதித்தார்களா, ஒத்துழைத்தார்களா, என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கையில் காசு இல்லாமல், கண்ணில் நீர் வடிய, கடைத் தெருவில் நின்றிருக்கும் ஏழைத் தாய்மார்களின் கண்ணீரைத் துடைத்திட, அரிய பல திட்டங்களைச் செயல்பட விட்டார்களா? திரைமறைவு வேலைகளை அல்லவா செய்தார்கள். அவர்களால் தொடர்ந்து வெற்றி பெற முடிந்ததா? அவர்களின் எண்ணம் ஈடேறியதா? அவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு அடங்கிப்போய் இருக்கின்றார்கள்; முடங்கிப் போய் இருக்கின்றார்கள்; நலிந்து போய் இருக்கின்றார்கள். இதுதான் வரலாறு.

“தர்மத்தின் வாழ்வுதனைச் சூது கவ்வும்;
தர்மமே மீண்டும் வெல்லும்”

என்ற வாக்கினை மெய்யாக்கி, அரியணையில் மீண்டும் அமர்ந்து, இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தை முதல் மாநிலமாக ஆக்குவதற்கு ஏதுவாக 15 அம்சத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். குறிப்பாக, சிறப்பாக, 2002-2003, பட்ஜெட், தமிழகத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்லும் பட்ஜெட் என்று அனைவராலும் பாராட்டப்படுகின்ற நிலையில் தொலைக்காட்சியினாலும் பாராட்டப்படுகின்ற நிலையில் அறிஞர்களால் பாராட்டப்படுகின்ற நிலையில், பொருளாதார வல்லுநர்களால் பாராட்டப்படுகின்ற நிலையில், அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியற்றவர்களால் பாராட்டப்படுகின்ற நிலையில், ஹுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து வருகின்ற ஏழை எளிய மக்களால் பாராட்டப்படுகின்ற அளவில், அரசு அலுவலர்கள் பாராட்டுகின்ற அளவில், தொழிலாளர் நண்பர்கள் பாராட்டுகின்ற அளவில், இன்றைக்கு ஓட்டுமொத்தத் தமிழகமே பாராட்டுகின்ற நிலையில், சில சூதுமதி படைத்தோர், இது மக்கள் நலன் பாதிக்கும் பட்ஜெட் என்று புலம்புகின்றனர். இதைச் சொல்பவர்கள் யார் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

கடந்த கால ஆட்சியில் அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் மற்றும் ஓய்வூதியம் ஆகியவற்றைத் தராமல் 1,820 கோடி ரூபாயை வீணாகச் செலவழித்தவர்கள் இதைச் சொல்லலாமா என்று நாட்டு மக்கள்

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4] [திரு. கே. பாண்டிராங்கன்]

கேட்கின்றார்கள். பொது விநியோகத்தில் மட்டும் தமிழகத்தினுடைய தேவைக்கு மேல் 16 இலட்சம் டன் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து, கொள்முதல் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ஏறக்குறைய 1,445 கோடி கடன் வாங்கி, எங்கள் அன்னையின் மீது கடன் சுமையைச் சுமத்தியவர்கள், இன்றைக்குக் கொள்முதல் செய்யவேண்டும், கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று ஒப்பாரி வைக்கின்றார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 12-35

அவர்கள் அந்த அளவிற்கு நிர்வாகச் சீர்கேட்டைச் செய்து இன்றைக்கு அரசு கஜானாவைத் தவாலாக்கிவிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நெல் கொள்முதல் செய்வதைச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதா? தகுதி இருக்கிறதா, என்பதை நாட்டு மக்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நடுநிலையோடு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே பணியை முடித்த ஒப்பந்ததாரர்களுக்கு, பொதுப் பணித் துறையாக இருந்தாலும் சரி, நெடுஞ்சாலைத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறைக்கு மருந்துகள் வழங்கிய வகையிலாக இருந்தாலும் சரி, உள்ளாட்சித் துறையிலே பணிகளைச் செய்த ஒப்பந்ததாரர்களாக இருந்தாலும் சரி, அந்த ஒப்பந்ததாரர்களுக்குப் பணம் தராமல், சுமார் 200 கோடிக்கு மேல் எங்கள் மீது கடனைச் சுமத்தியவர்கள் இன்றைக்குக் கூப்பாடு போடுகின்றார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவர்களுக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது? என்ன உரிமை இருக்கிறது? இவர்களை நாட்டு மக்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நாட்டு மக்கள் இதைக் கேட்கின்றார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, சிறப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நெய்வேலி லி்கனைட் கார்ப்பரேஷன் தமிழ்நாட்டுக்குத் தர வேண்டிய ராயல்டி பணத்தை முன்பணமாக, ரூபாய் 250 கோடியை முன்கூட்டியே பெற்று, வீணாகச் செலவழித்தவர்கள் இவர்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் நிர்வாகச் சீர்கேட்டின் காரணமாக, ஏறக்குறைய சுமார் 352 கோடிக்கு மேலாக நட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள், உண்டாக்கியவர்கள் நீங்கள்

[திரு. கே. பாண்டுரங்கன்]

[2002 ஏப்ரல் 4]

அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். போக்குவரத்துத் துறையாக இருந்தாலும், பிற பொதுத் துறை நிறுவனங்களாக இருந்தாலும், நிர்வாகச் சீர்குலைவு காரணமாக ஏறக்குறைய 2300 கோடி ரூபாய் நட்டத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள் நீங்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது, உங்களுக்கு என்ன அருகதை இருக்கிறது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி விமர்சிக்க என்று நாட்டு மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்குக் கூட்டுறவு மற்றும் பொதுத் துறை சர்க்கரை ஆலைகளில் சீரான பொருளாதார அணுகுமுறை இல்லாத காரணத்தாலே தங்களது ஆட்சிக் காலத்தில் ஏறக்குறைய 850 கோடி ரூபாய் நட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் உறுதியாகச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கோ.சி மணி அவர்கள் விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நான் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விவசாயிகளுடைய நலனைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அருகதை இல்லை என்பதை நான் கோட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப் போல, கடந்த காலத்திலே அரசவைக்கு பல்வேறு கூட்டுறவு மற்றும் சர்க்கரை ஆலைகளுக்குக் கரும்பு சப்ளை செய்த வகையிலே, அந்த விவசாயிகள் சப்ளை செய்த கரும்புக்கு 175 கோடி ரூபாய் 31-5-2001ஆம் தேதி வரை கடனை வைத்துவிட்டுச் சென்றவர்கள், அந்த விவசாயிகளுக்குக் கடனை வழங்க முடியாமல் சென்றவர்கள்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தாயுள்ளம் கொண்ட தானைத் தலைவியாக, தங்கத் தலைவியாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற எங்கள் அன்னை டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்து வருகின்ற ஏழை எளிய விவசாயப் பெருமக்கள் சப்ளை செய்த கரும்புக்கு —அவர்கள் காலத்திலே சப்ளை செய்து இருந்தாலும்கூட—உடனடியாகப் பணத்தைப் பட்டுவாடா செய்ய வேண்டுமென்று பண்டிகைத் திருநாளான தீபாவளிப் பண்டிகைக்கு முன்பாக, கடந்த ஆண்டு பாதித் தொகையையும், இப்போது மீதித் தொகையையும் வழங்கியிருக்கின்றார்கள் என்கின்ற மகிழ்ச்சியான

2002 ஏப்ரல் 4] [திரு. கே. பாண்டுராங்கன்]

செய்தியை நான் இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அந்த அடிப்படையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விவசாயிகளுடைய நலனைப் பற்றிப் பேசுவதற்கோ, விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கோ, கரும்பு விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கோ அருகதை இல்லை என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஒட்டுமொத்தமாக சுமார் 13 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கடன் சுமையைத் தமிழக அரசுக்கு ஏற்படுத்தி கஜானாவைக் காலி செய்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தமிழக மக்களின் நலன் காக்கும் வளர்ச்சிப் பணிகளைப் புறக்கணித்தார்கள். உங்களையும், உங்களுடைய ஆட்சியையும் வளர்க்கின்ற விளம்பரத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தீர்கள். இதன் மூலம் தமிழகத்தைக் கடன் வலையில்தான் மூழ்கடிக்கச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த எங்கள் அன்னையின் தலையின் மீது நீங்கள் சுமத்திய கடனுக்கு, ஏழை எளியோரைப் பாதிக்காத வண்ணம், வெறுமனே ரூபாய் 135 கோடிக்குத்தான் முதலில் வரி போட்டார்கள். நீங்கள் அலறினீர்கள், நீங்கள் மினி பட்ஜெட் என்று சொல்லுகின்ற நிலையிலேகூட, அரசு கஜானாவுக்கு வந்த வருவாய் ஏறக்குறைய 140 கோடி மட்டுமே என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குத் தவறான விளம்பரத்தை, தவறான பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் மினி பட்ஜெட் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த நிலையிலும் அரசினுடைய கஜானாவிற்கு வந்த தொகை ஏறக்குறைய 140 கோடியேயொழிய அதற்கு மேல் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலத்திலே சுயாட்சி என்கின்ற அடிப்படையில், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பது பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுடைய உயிர் மூச்சு. ஆனால், மைய அரசு தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கும் நிதியினை ரூபாய் 512 கோடியாக இந்த ஆண்டு குறைத்துள்ளது என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை நான் பணிவோடு கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும், தமிழகத்தை வளர்ந்துவிட்ட மாநிலம் என்ற காரணம் கூறி, 2000—2005 வரையிலான 5 ஆண்டு காலத்திற்கு சுமார் ரூபாய் 2946 கோடியை இழந்திருக்கிறது தமிழகம் என்பதையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பிற்பகல் 12-40

பொதுவாக இந்தியா முழுவதும் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களும் கடுமையான நிதி நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளானபோதும், பூனைக்கு யார் மணி கட்டுவது என்று புரியாமல், தொலைநோக்குச் சிந்தனையில்லாமல்— புதிய தொலைநோக்குச் சிந்தனையில்லாமல்— தவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில், சிரழிந்துவிட்ட நிதிநிலைமையைச் சீரமைக்கும் நோக்கத்தில் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஒரு கட்ட உதவி மானியம் one time package என்று சொல்லப்படக்கூடிய அளவிலே வழங்குமாறு மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களை இதய தெய்வம் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் கோரியுள்ளார்கள். மேலும், தமிழ்நாட்டிற்கு இந்த மானிய வகையிலே மட்டும் ரூபாய் 3000 கோடி கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி இருக்கின்றார்கள். நான் இங்கே இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்துச் சுட்டிக்காட்டுவதெல்லாம், உங்களுக்குத் தமிழகத்தினுடைய மக்கள்மீது நம்பிக்கை இருக்குமேயானால், தமிழக மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று உங்களுக்கு எண்ணம் இருக்குமேயானால், இந்த 3000 கோடியை நீங்கள் ஆண்டு கொண்டிருக்கின்ற, மத்தியிலே பங்கு கொண்டிருக்கின்ற பாரதிய ஜனதா கட்சியினுடைய மைய அரசிலே கேட்டுப் பெற்றுத் தாருங்கள். அப்படி இந்த 3000 கோடியை நீங்கள் பெற்றுத் தருவீர்களேயானால், நிச்சயமாகத் தமிழக மக்கள்மீது உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கின்றது; தமிழக மக்களுடைய வளர்ச்சியின் மீது உங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பது பொருள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கோபிட்டுக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த யோசனையை வணக்கத்துக்குரிய ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்களும், பாண்டிச்சேரி முதலமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு பாராட்டியுள்ளார்கள். மேலும், இந்தச் சீரிய முயற்சியை நாங்களும் மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமரிடம் எடுத்துச் சொல்வோம் என்று தெரிவித்துள்ளார்கள். மேலும் வருகின்ற செய்திகளைப் பார்க்கின்றபோது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து மாநில முதலமைச்சர்களும் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய முன் யோசனையை, தொலைநோக்கு யோசனையைப் பாராட்டுகின்ற செய்திகள் வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. பாண்டுரங்கன்]

கடுமையான நிதி நெருக்கடிகள் இருந்தபோதிலும் தமிழகத்தை முதன்மையான மாநிலமாகக் கொண்டு வர பல்வேறு திட்டங்களை அம்மா அவர்கள் தொலைநோக்கோடு அறிவித்துள்ளார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உலகப் பொதுமறையாம்—நம் வள்ளுவம்—திருக்குறள், பாமரர் முதல் படித்தவர் வரை, குழந்தை முதல் பெரியவர் வரை, மாணவர் முதல் ஆசிரியர் வரை, தொண்டன் முதல் தலைவர் வரை எல்லோருக்கும் வாழ்க்கையைச் சொல்லித் தந்தது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நாம் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் வெளிப்பாட்டை எடுத்துரைத்தவன் வள்ளுவன். எட்டையபுரத்து மகாகவி பாரதி சொல்லுவான் —

‘கம்பனைப்போல், வள்ளுவனைப்போல், இளங்கோவைப்போல் இந்தப் புவிதனில் யாம் கண்டதில்லை’ என்று. அந்தக் கூற்றிற்கிணங்க

‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான் புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு,

எங்கள் தாய்த் தமிழகம்’

என்ற வகையில் வள்ளுவனுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விதமாக, கோடையில் இளைப்பாற, குளிர்ந்தும் நிலவாக, சுடுமணலைக் குளிர்விக்கும் மழையாக, குளிப்பாட்டும் அலைகளாக, சுட்டெரிக்கும், வெப்பத்தை விரட்டியடித்து இதமான தென்றலாக, ஏழையின் கண்ணீர் கன்னத்தைத் தாண்டும் முன்னரே துடைக்கின்ற விரலாக, பசியால் வாடுகின்ற மக்களுக்கு உணவூட்டிய அட்சயப் பாத்திரமாக, வயற்காடுகளில், வரப்பு வெளிகளில், கண்மாய்க் கரைகளில், களத்து மேடுகளில், முளைக்குச்சி பற்றிய கட்டை வண்டிகளில் செல்கின்ற தன்னம்பிக்கை கொண்ட உழவனின் கனவுகளான, தன் பிள்ளைகள் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுமென்ற தணியாத தாகத்தைத் தணித்து, அழியாத சொத்து கல்விதான் என்பதை உணர்ந்து தெய்வப் புலவர் வள்ளுவன் பெயரால் வையகம் புகழும் விதமாக வேலூரில் பல்கலைக்கழகம் அமைத்துப் பெருமை சேர்த்த அன்னைக்கு வேலூர் மாவட்ட மக்களின் சார்பாகவும், காலமெல்லாம் எங்கள் நன்றியறிதலை, எங்கள் உயிர் உள்ள வரை, கார் உள்ளவரை, கடல் நீர் உள்ள வரை மறக்கமாட்டோம். எங்கள் கண்ணீர் அன்பில் உங்கள் பாதங்களைக் கழுவுகின்றோம் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே, வணக்கத்திற்குரிய வேலூர் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக அமர்ந்திருக்கின்ற அருமை அண்ணன் ஞானசேகரன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது வேலூருக்கு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டும், வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு கோபிட்டுக் காட்டுவதெல்லாம், முகராசியாக வாழ்ந்து வருகின்ற மகராசி அம்மா அவர்கள் ஆட்சியிலே அமர்ந்திருக்கின்றார்கள்; வேலூர் மாவட்டத்திற்கு கேட்காமலேயே, நிச்சயமாக உரிய காலத்திலே எதையும் செய்வார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேலூர் பெருமொத்த மக்கள் ஒகேனக்கல் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்திலேயிருந்து தண்ணீர் வேண்டுமென்று கோரவில்லை. ஆனால், இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் வேலூர் மாவட்ட மக்களினம்து அக்கறை கொண்டு ஒகேனக்கல் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் வேலூர் மாவட்டத்திற்கும் வரும் என்று சொன்னதை வணக்கத்துக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்களுக்கு நான் கனிவோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.** நீங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்ய வேண்டாம் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொண்டு, நிச்சயமாகக் கடந்த கால ஆட்சியாளர்களாலே புறக்கணிக்கப்பட்ட அந்த மருத்துவக்கல்லூரி இன்றைக்கு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களாலே உரிய நேரத்தில் வரும். எந்தத் தடைகள் இருந்தாலும் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் அந்தத் தடைகளை எல்லாம் உடைத்தெறிந்து அந்த மருத்துவக் கல்லூரியைக் கொண்டு வருவதற்குண்டான (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தருவார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேதகால நாகரீகம் என்று அழைக்கப்படக்கூடிய ஆதிகாலத்தில் தொடங்கி, சங்க காலமாகட்டும், சங்கம் தழுவிய காலமாகட்டும், இடைப்படும் இடைக்காலமாகட்டும், இக்காலமாகட்டும், எக்காலமாகட்டும், பெண்கள் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள்.

அண்ணல் காந்தியடிகள் சொன்னார், 'ஆண் ஒருவன் கல்வி கற்றால், அவன் மட்டுமே முன்னேறுவான், ஆனால் ஒரு பெண் கல்வி கற்றால்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. பாண்டரங்கன்]

அந்தக் குடும்பமே முன்னேறுகின்றது' என்று. அண்ணலுக்கு அடுத்தபடியாக அன்னைதான்; 'அடுப்பூதம் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு' என்று உரைத்த மூட நம்பிக்கையின் முதுகெலும்பை உடைத்து, பெண்ணின் விடுதலைக்காக எங்கள் தலைவி போர்க்களம் தன்னில் போரிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார். தாயை மதிக்காதவனுக்கு இந்த வாழ்க்கையில் உயர்வில்லை. "பெண்கள்தான் நம் கண்கள்" என்ற தொலைநோக்குப் பார்வையின் அடிப்படையில் 10,000 பெண்கள் பயன்பெறும் விதமாக 145 மகளிர் பால் உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்ளை 7 மாவட்டங்களில் அமைத்து, அதில் வேலூர் மாவட்டத்தையும் சேர்த்து பெண் குலத்தின் திருவிளக்காக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா, உங்களுக்கு வேலூர் மாவட்ட மக்களின் சார்பாக எங்களது மனமார்ந்த நன்றியை மீண்டும் காணிக்கையாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பிற்பகல் 12-45

"மாடு கட்டிப் போர் அடித்தால் மாளாது செந்நெல்" என்று, யானை கட்டிப் போர் அடித்த தமிழகத்தில் பண்டைய காலம் தொட்டு இன்றைய காலம் வரை தரிசு நில மேம்பாட்டிற்காக என்று எந்த ஆட்சியாளர்களும் செயல்படுத்தாத அரிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், கடுமையான நிதி நெருக்கடி இருந்தபோதிலும்கூட 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஏழை விவசாயிகளின் கடன் பளுவைக் குறைக்க ஒரே தவணையில் கடன் தீர்க்கும் சலுகைத் திட்டத்தைத் தாயுள்ளத்தோடு அறிவித்துள்ளார்கள். One time settlement scheme என்ற அடிப்படையிலே அறிவிக்கப்பட்டது இந்தத் திட்டம் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து வருகின்ற, இந்திய நாட்டின் முதுகெலும்பாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வேளாண் பெருமக்கள் எல்லாம் இந்தத் திட்டத்தை அறிவித்ததற்குப் பிறகு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அம்மா அவர்களுக்கு நான் பணிவோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

"அன்னமிட்ட கை, இது ஆளுகின்ற கை" வாழ்நாள் முழுமைக்கும் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக ஏறக்குறைய ரூபாய் 286 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சொல் ஒன்று, செயல் மற்றொன்று என்ற

அடிப்படையில் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்த முந்தைய ஆட்சியாளர்களைப்போல் இல்லாமல், சொல்லும், செயலும் ஒன்றே என்ற அடிப்படையில் ஆண்டிப்பட்டி இடைத்தேர்தலில் அளித்த வாக்குறுதியின்படி ரேஷன் அரிசி ரூபாய் 3.50 என்ற அளவில் தொடர்ந்து நீடிக்க ஏற்குறைய 1240 கோடி ரூபாய் மானியமாக வழங்கியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே மாமன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

காலையில் செய்த உதவியை மாலையிலேயே மறந்துவிடும் வஞ்சக மனிதர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற நிலையில், பலனை எதிர்பாராமல் பயன் தரும் நன்றியுள்ள கால்நடைகளுக்காக, கால்நடைப் பாதுகாப்பு மற்றும் மீன் வள மேம்பாட்டிற்காக ஏற்குறைய 2 கோடியே 30 இலட்சத்திற்கும் மேலாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கார் மேக் கண்ணனாய், முகில் கண்ட வேகமாய், வருண பகவானாய் தமிழகத்தில் செழுமை தழைத்திட ஆட்சி நடத்தும் அம்மா அவர்கள் தாயுள்ளம் கொண்ட தானைத் தலைவி அவர்கள், அவினாசி-அத்திக்கடவு கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, எவ்வளவோ நெருக்கடிகள் இருந்தாலும்கூட (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 270 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து சரித்திர சாதனை புரிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பதற்கேற்ப, நோய், நொடியில்லாத வாழ்க்கையைத் தமிழக மக்களுக்கு வழங்க சுகாதாரப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளார். ஒரு நாட்டின் முதுகெலும்பாகத் திகழ்வது கிராமப்புறங்களாகும். அதனுடைய அடிப்படையிலே 385 ஒன்றியங்களிலும் ரூபாய் 1 கோடி முதலீட்டில் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்ற அரசு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்த நிலைகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கு நான் சுட்டிக்காட்டுவதெல்லாம்; பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். “கூழ் குடிப்பவனுக்கு உப்பை வழங்க வேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்ற அரசு, அதே நேரத்திலே தேநீர் அருந்துபவனுக்கும் சர்க்கரை வழங்குகின்ற அரசாக இருக்கின்ற அரசு” என்று. ஆக, ஏன்

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. பாண்டுராங்கன்]

இதற்கு முன்னுரிமை என்று கேட்பீர்களேயானால், நிச்சயமாக, கூழ் குடிக்கின்ற அவனுக்கு உப்பு வழங்குவதுதான் எங்களுடைய முதற்பணி என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அண்ணாவின்பால் அன்பு கொண்டவர்களுக்கு, அண்ணாவையே நாங்கள் நேசிக்கின்றோம் என்று சொல்லுகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அந்த அடிப்படையிலே அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்குக் குருவிக்குக்கூட ஒரு கூடு உண்டு. ஆனால், குடியிருக்க வீடு இல்லாமல் வாழும் பல இலட்சக்கணக்கான ஏழையெளிய மக்களின் துயரனைப் போக்கிடும் வகையில், ஆதிதிராவிடர்களுக்கும், ஏனையோருக்கும் புதிதாக 31,000 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவும், தற்போதுள்ள 15,000 சாதாரண வீடுகளை நிலை உயர்த்தவும் ஏறக்குறைய 57 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளார்கள். கடந்த ஆட்சியில் இருண்டு கிடந்த தமிழகத்தை ஒளிமயமாக்கும் நோக்கத்தில் மின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நோக்கத்தில் கூடங்குளத்தில் ஏறக்குறைய 2000 மெகாவாட் திறன் கொண்ட அணு மின் நிலையம் அமைக்க உத்தரவு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தன் நலத்தை முன்னிறுத்தி, மக்கள் நலத்தைப் பின்னிறுத்தி ஆட்சி செய்து வந்த கடந்த கால ஆட்சியில், ஓடவா, நிற்கவா, கவிழ்வா, மோதவா என்று அழுது புலம்பி, உறுமி, உறுமி ஓடிக்கொண்டிருந்த பேருந்துகளைத்தான் சாலையிலே காண முடிந்தது. ஆனால், இந்த உறுமலை முடக்க வேண்டும், இந்தப் புலம்பலை நிறுத்தியாக வேண்டும் என்கின்ற மனிதாபிமான அடிப்படையில் கடுமையான நிதி நெருக்கடி இருந்தபோதிலும்கூட, ஏறக்குறைய 227 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து 2,275 பேருந்துகளை விடுவேன் என்று இன்றைக்கு ஆணித்தரமாக மட்டுமல்ல, சிங்கமாகக் கர்ஜித்து நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பிற்பகல் 12-50

இந்தியத் திருநாட்டில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத வகையில் மகளிர் மீதான குற்றங்களை விசாரிப்பதற்கென்றே சென்னையிலும், கோவையிலும் மகளிர் நீதிமன்றங்களை அமைக்க அம்மா அவர்கள் உத்தரவு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கருத்தை நான்

கோடிட்டுக் காட்டுகின்றபோது, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு அகில உலகத்திற்கே பெண் குலத்தினுடைய பெரும் விளக்கு, திருவிளக்கு, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி மணி விளக்கு என்பதை நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று அடக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினுடைய விடிவெள்ளியாக விளங்கி வருகின்ற, இந்திய அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கித் தந்த அண்ணல் அம்பேத்கர் அவர்களுடைய கனவை நனவாக்கிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய அரசாக டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

கடந்த வருடத்திலே பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவிலே இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே எந்த ஒரு மாநிலமும் நிறைவேற்ற முடியாத சிறப்பு மிக்க சாதனையான இலவச சைக்கிள் வழங்கும் திட்டத்தினைத் தொடங்கி, தன்னுடைய திருக்கரங்களாலே வழங்கியதோடு மட்டுமல்லாமல், அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இருக்கின்ற ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவிகள், மலைவாழ் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவிகள், பிளஸ் 1 படிக்கின்ற மாணவிகள், பிளஸ் 2 படிக்கின்ற மாணவிகள், அத்தனை பேருக்கும், ஒருவரைக்கூட விடாமல் இலவச சைக்கிள் வழங்கிய அரசு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தாயுள்ளம் கொண்ட டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய தலைமையில் அமைந்திருக்கிற அரசு என்பதை இந்த நேரத்திலே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களுடைய கனவை நனவாக்குகின்ற அளவிலே அந்தத் திட்டத்தினை மீண்டும் செயல்படுத்துவதற்காக ஏறத்தாழ 6 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கின்றார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதிதிராவிட மாணவ, மாணவிகளுக்கு, ஹாஸ்டல் என்று சொல்லப்படுகின்ற விடுதிகளில் படிப்பதற்காகப் புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக 45 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக அவர்கள் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றார்கள் என்பதை உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குச் சிறுபான்மைச் சமுதாயத்தினுடைய பாதுகாவலர் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. கே. பாண்டுரங்கன்]

கூறிக்கொள்கிறார்கள். கண்ணிய அரசியலைக் கட்டிக் காப்போம் என்று, இங்கே புகைப்படமாக நின்று கொண்டிருக்கிற காயிதே மில்லத் அவர்களோடு நாங்கள் பக்கத்திலே இருந்தோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். பல ஆண்டுகளாக ஆட்சிக் கட்டிலிலே இருந்தும் கூட வக்ஃபு வாரியத்திற்கென்று சொந்தக் கட்டடம் கட்டுவதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யாத அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசு என்பதை உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு மேடை போட்டு, சிறுபான்மைச் சமுதாயத்தினுடைய பாதுகாவலர்கள் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு அருகதை இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு வக்ஃபு வாரியத்திற்கு சொந்தமாகக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு 40 இலட்சம் ரூபாய் நிதியொதுக்கீடு செய்து அந்தப் பணியை மேற்கொள்ள உத்தரவு வழங்கிய டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள்தான் இன்றைக்குச் சிறுபான்மை சமுதாயத்தினரின் உண்மையான பாதுகாவலர் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

இன்றைக்குச் சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவிற்காக, குடிநீர் வழங்கல், துப்புரவு குறித்த செலவிற்காக, தமிழ்நாடு காடு வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக, கிராம வேலைவாய்ப்புகள் திட்டத்திற்காக ஏறக்குறைய 1,406 கோடியே 28 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் ஒட்டுமொத்தமான நோக்கம், சுதந்திரம் பெற்று 55 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட கிராமப்புறங்கள் பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் காண முடியவில்லை. ஒட்டுமொத்த மக்களில் ஏறத்தாழ 70 சதவிகிதத்திற்கும் மேலானவர்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர், பசியோடும், பட்டினியோடும் உள்ள நிலையில் உள்ளார்கள். இவர்களுடைய வறுமையைப் போக்கிட, கிராமப் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பதே இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய உயிர் மூச்சான கொள்கை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உலகப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானி டாக்டர் திருவாளர் எம்.எஸ். சுவாமிநாதன் அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று அதிக

விளைச்சல் தரும் பயிர் வகைகளை, இலாபம் தரும் விவசாயப் பயிர்களை உருவாக்குதல், விவசாய விளைபொருட்களை இலாபகரமாக விற்க மார்க்கெட் வசதி போன்றவற்றின் மூலம் கிராமப்புறங்களை மேம்பாடு அடையச் செய்து, கிராமத் தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவது என்ற அம்மா அவர்களுடைய அணுகுமுறை, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு ஆணை எண் 75-ஐ நீக்கியதன் மூலம் இன்றைக்குச் சிறு மற்றும் குறுந்தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக, இறுதியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் ஒரு மணித்துளியிலே பேசி முடித்துவிடலாம் என்று கருதுகின்றேன். வேலூர் மாவட்டத்திலே இருக்கின்றது அணைக்கட்டு தொகுதி. அந்தத் தொகுதிக்கென்று ஒரு வரலாறு உண்டு. அந்தத் தொகுதியினுடைய பெயருக்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. அணைக்கட்டு, அணைக்கட்டு, அணைக்கட்டு என்று அந்த ஊருக்குப் பெயர் இருக்கின்றதேயொழிய சான்றோர்கள் காலம் முதல் அந்த அணைக்கட்டுப் பகுதியில் இருக்கின்ற மேலரசம்பட்டு கிராமத்திற்கு ஓர் அணை கட்ட வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அடக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். முற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகிய அனைவரும் பல ஆண்டு காலமாகக் கேட்டார்கள். இந்த மேலரசம்பட்டு கிராமத்திலே அணை கட்ட வேண்டும், அணை கட்ட வேண்டும், அணை கட்ட வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்து, காலப்போக்கிலே அந்தக் கிராமத்திற்கே அணைக்கட்டு என்ற பெயர் வந்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (சிரிப்பு) அந்த வேதனையான கருத்தை நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அங்கே அணை கட்டினால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பாண்டுரங்கன், அணையைக் கட்டு என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அணையைக் கட்டச் சொல்லித்தான் சொல்கிறார்கள்.

திரு. கே. பாண்டுரங்கன்: ஒரு நிமிடத்திலே பேசி முடித்து விடுகிறேன். அணையைக் கட்டு; கட்டு என்று சொல்கின்றார்களேயொழிய,

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4] [திரு. கே. பாண்டுரங்கன்]

யாராலும் இதுவரையும் கட்ட முடியவில்லை. ஆனால், யாராலும் செய்ய முடியாத செயலைச் செய்து காட்டுகின்ற வல்லமை டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கு உண்டு என்கின்ற அடிப்படையிலே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் அணைக்கட்டு தொகுதியில் இருக்கின்ற மேலரசம்பட்டு கிராமத்தில் அணையைக் கட்டிக் கொடுப்பார்கள் என்று உறுதியாக நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் நடப்பு நிதியாண்டிலேயே மேலரசம்பட்டு கிராமத்திலே அணையைக் கட்டுவார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) அதற்குத் தோராய மதிப்பீடு ஏறக்குறைய 25 கோடி ரூபாய்தான் (சிரிப்பு) என்று பொறியாளர்கள் சொல்கிறார்கள். அதனால், பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயம் நடைபெறும்; நிலத்தடி நீர் பெருகும்; உப்பு நீராக இருக்கின்ற பல்வேறு பகுதிகள் நல்ல நீரைப் பெறுவதற்கு, அந்த மேலரசம்பட்டு கிராமத்திலே அணையைக் கட்ட வேண்டும், அணையைக் கட்டவேண்டும் என்று, தாயுள்ளத்தோடு வாழ்ந்து வருகின்ற, அமர்ந்திருக்கின்ற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய பாதங்களை நான் பணிவோடு வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-55

வாணியம்பாடி வட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, ஆம்பூர் நகரத்தை மையமாகக் கொண்டு, ஆம்பூரிலே ஒரு வட்டாட்சியர் அலுவலகம் திறக்க வேண்டுமென்று நீண்ட நெடுங்காலமாகக் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அம்மா அவர்கள் தாயுள்ளத்தோடு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமின்றி, இன்றைக்கு வேலூர் மாவட்டம் மட்டுமல்ல, காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் மட்டுமல்ல, திருவண்ணாமலை மாவட்டம் மட்டுமல்ல, அத்தனை மாவட்டத்து மக்களுக்கும் இந்தக் கருத்து பொருந்தும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு காலத்திலே பாலாறாக இருந்தது, அந்தப் பாலாற்றுக்குத் தாயாறு என்று பொருள். ஆனால், அந்தத் தாயாறு இன்றைக்குக் காய்ந்தாறாகப் பாழடைந்து, பாலாறு பாழடைந்து இருக்கின்றது என்பதை நான் உங்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே

இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம், அதாவது தமிழகமே ஒட்டு மொத்தமாக, காவிரியில் தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் போராடுகின்றது. ஆனால், பல ஆண்டு காலமாக, வருடம் 365 நாட்களும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருந்த பாலாறு, இன்றைக்குப் பாழாறாகக் கிடக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நான் வேலூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும், திருவண்ணாமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும், காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தினுடைய மக்களுக்கும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வது; காவிரி நீர் பாய்கின்ற அந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு இருக்கின்ற ஒற்றுமை, இந்த மூன்று மாவட்டத்தினுடைய மக்களுக்கும் வரவேண்டும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், பாலாற்றுக்கு வருகின்ற நீர் வரத்தை எல்லாம் சுர்நாடகம் மறித்து விட்டது, தடுத்து விட்டது, அந்தக் காரணத்தாலே, இன்றைக்குத் தாயாறு என்று சொல்லப்படுகின்ற பாலாறு, பாழாறாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாழாறாகிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பாலாற்றை, தாயுள்ளம் கொண்ட தானைத் தலைவி, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள்தான் சுர்நாடகத்தோடு தொடர்புகொண்டு, கடந்த காலங்களிலே நமக்கு எந்த அளவிற்கு உரிய முறையிலே தண்ணீர் அந்தப் பாலாற்றிற்கு பேத்தமங்கலம் அணையிலிருந்து வந்ததோ, அந்த நீரை, உரிய நீரை, நமக்குரிய பங்கினை, நமக்கிருக்கின்ற உரிமையைப் பெற்றுத்தர வேண்டும் என்பதை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சாதாரணத் தொண்டனாக இருக்கின்ற எனக்கு, டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் இந்த அளவிற்கு வாய்ப்பினை நல்கியிருக்கிறார்கள். 'ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்' என்று பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். 'உழைப்பே உயர்வு தரும்' என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'பக்தனின் சிரிப்பிலே பகவானைக் காண்போம்' என்ற அடிப்படையில் அன்னதானத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தி, ஏழ்மையை ஒழித்து, வறுமைக் கோட்டை அழித்து, வளமான தமிழகத்தை உருவாக்கி, இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தை முதன்மையான மாநிலமாக ஆக்க, சாதனை சகாப்தத்தைப் படைக்கும் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், இன்றைக்கு 6 கோடி மக்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றார்கள். வெகுவிரைவில் நிச்சயமாக 100 கோடி மக்களுக்கும் வழிகாட்டும் காலம் வெகுதொலைவில் இல்லை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நான்

உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு, வாய்ப்பினை வழங்கிய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், அந்த வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்த டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியினையும், வணக்கத்தையும், வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, “ஆர்வத்திற்கு ஏற்ற கல்வி, கல்விக்கு ஏற்ற திறமை, திறமைக்கேற்ற வாய்ப்பு, வாய்ப்புக்கேற்ற உழைப்பு, உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம், ஊதியத்திற்கேற்ற வாழ்வு எல்லோரும் பெறுகின்ற சூழ்நிலை வகுக்கப்படுவதே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உயிர் மூச்சாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற எங்கள் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய கொள்கை என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொண்டு, உரைக்குத் திரையிடுகின்றேன், நன்றி, வணக்கம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. லா. சந்தானம். (குறுக்கீடு)

திரு. சி. ஞானசேகரன்: I am on a point of order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவரே சொல்லவேண்டிய அளவுக்குச் சொல்லிவிட்டார், நீங்கள் உட்காருங்கள், திரு. சந்தானம் (குறுக்கீடு) என்ன? மைக் கொடுங்கள்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டுரங்கன் அவர்கள் சொல்கிறபோது, இங்கே நான் வேலூருக்கு மருத்துவக் கல்லூரியைக் கேட்டது ** என்கிற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். அப்படியென்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: எல்லாம் ** என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. கே. பாண்டுரங்கன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேட்காமலேயே கொடுக்கின்ற அரசாக, தாயுள்ளம் கொண்ட டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு விளங்கிக் கொண்டு வருகிறது. யாரும் வேலூர் மாவட்டத்திலே அய்யன் திருவள்ளுவருடைய பல்கலைக்கழகம் வேண்டுமென்று கோரவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால், டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் அந்த மாவட்டத்தின்மீது தனிப்பற்றை வைத்துக்கொண்டு, கேட்காமலேயே திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகத்தை அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆக,

அந்த அடிப்படையிலே நிச்சயமாக, எந்த அளவிற்கு விரைவாக, எவ்வளவு தடைகள் இருந்தாலும், அந்தத் தடைகளையெல்லாம் அகற்றுகின்ற ஆற்றல் பெற்ற டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள் வேலூர் மாவட்டத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரியைக் கொண்டு வருவார்கள் என்பதை நான் பணிவோடு, மெத்தக் கனிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மறுபடியும் வீராவேசமாகப் பேச வைத்துவிட்டீர்கள் அவரை. (சிரிப்பு)

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதில் இருக்கக்கூடிய ** என்ற வார்த்தையை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படியிருந்தால் அதை எடுத்துவிடச் சொல்கிறேன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: நான் ஏற்கெனவே வேலூருக்குப் பல்கலைக்கழகம் கேட்டிருக்கிறேன். ஒகேனக்கல் திட்டத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, சரி. திரு. லா. சந்தானம்.

திரு. லா. சந்தானம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 2002-2003 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துகளைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு என்னுடைய உள்ளப்பூர்வமான நன்றியினைக் காணிக்கையாக்கி, இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சற்றுப் பற்றாக்குறையுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையாக இருந்தாலும்கூட, தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஏழையெளிய மக்கள், நலிந்த பிரிவு மக்கள், கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்களுடைய நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, பாச உணர்வோடு, பற்றுதல் உணர்வோடு, தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்களும், தமிழகத்தின் நிதியமைச்சர் அவர்களும் இணைந்து தயாரித்திருக்கின்ற ஒரு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையாகவே இது தென்படுகிறது என்பதைத் . தெரிவித்துக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடுமையான நிதி நெருக்கடி உள்ள இந்த நேரத்தில், 'நீரொழியப் பாலும் குறுகின் தெளிந்து' என்று

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. லா. சந்தானம்]

சொல்வதுபோல, அன்னப் பறவையானது, தண்ணீரையும், பாலையும் கலந்து வைக்கின்ற நேரத்தில், தண்ணீரை விடுத்து, பாலை மட்டும் அருந்துகின்ற ஒரு தன்மையைப் பெற்றிருப்பதுபோல, இன்றைக்கு நலத் திட்டங்கள் நிறைய இருந்தாலும்கூட, அவற்றிலே எது ஏழையெளிய மக்களுக்கும், கிராமப்புற நலிந்த பிரிவு மக்களுக்கும் பயனுள்ள திட்டங்களாக இருக்கும் என்பதை ஆராய்ந்தறிந்து, அன்னப் பறவையாகத் தேர்வு செய்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்குக் கூறியவர்களெல்லாம் சென்ற காலங்களிலே வெளியிடப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளிலே பல்வேறு துறைகளிலும் அறிவிக்கப்பட்ட நிதிகளைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு சற்றுக் குறைவாகவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்தார்கள். ஆனால், நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் அதை வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு 11-வது நிதிக் குழுவின் ஓரவஞ்சனையின் காரணமாக 512 கோடி ரூபாய் நமக்கு இந்த ஆண்டிலே ஒதுக்கப்படவில்லை என்கின்ற நிலையைக் குறிப்பிட்டு, மாநிலத்திலே வருகின்ற நிதி வரவினையும், செலவினங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது சமன்பாடற்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், சில திட்டப் பணிகளைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு, பொதுத் துறையிலே இயங்கி வருகின்ற பேருந்து போன்றவைகளையும், மின்சார வாரியத்திலே ஏற்படுகின்ற இழப்பீடுகளையும் கணக்கிலே சேர்க்கும்போது, அதுபோலவே, அரிசி வழங்குகிற திட்டத்திலே, பொது விநியோகத் திட்டத்திலே ஏற்படுகின்ற பெருவாரியான இழப்பீடுகளையெல்லாம் கணக்கிலே கொள்கிறபோது, இந்தத் தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது; திட்டங்களுக்கு ஒதுக்குகின்ற நிதிகளைக் குறைக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை ஒளிவு மறைவில்லாமலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோரும் அறிந்தது.

இங்கே சொல்கின்றபோது, பூஜ்ஜிய பட்ஜெட்டைப் போட்டு, இராஜஜியத்தை எப்படி முதல் மாநிலமாக ஆக்க முடியும் என்கின்ற கேள்வியெல்லாம் எழுப்பப்பட்டது. பூஜ்ஜியம் என்பது தனியாக நிற்கின்றபோது, அதற்கு மதிப்பு இல்லையென்றாலும், அந்த பூஜ்ஜியத்திற்கு முன்னால் எண்களைச் சேர்க்கும்போது, ஒன்றைச் சேர்த்தால்

பத்தாகிறது. அந்தப் பத்தோடு இன்னும் ஒரு பூஜ்ஜியத்தைச் சேர்த்தால் நூறு ஆகிறது. அதோடு இன்னொரு பூஜ்ஜியத்தைச் சேர்த்தால் ஆயிரம் ஆகிறது. இப்படிச் கூட்டிக் கொண்டு போனால், ஆயிரத்தோடு ஒரு பூஜ்ஜியத்தைச் சேர்த்தால், பத்தாயிரம், இலட்சம், பத்து இலட்சம், கோடி என்கின்ற அளவிற்கு அந்த பூஜ்ஜியத்திற்கு ஒரு மரியாதை வருகிறது என்பதை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் அறியாதவர்கள் அல்ல. அந்த பூஜ்ஜியத்தோடு சேர்க்க வேண்டியதைச் சேர்த்து, நிச்சயமாக இந்த மாநிலத்தை முதல் மாநிலமாக ஆக்குகின்ற தன்மை படைத்தவர்கள்; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆற்றல் படைத்தவர்கள் அவர்கள் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன் என்கின்ற காரணத்தினால், நிச்சயமாக இந்த மாநிலத்தை முதன்மையாக ஆக்குகின்ற நல்ல பல திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-05

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு நிதி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. 1505 கோடி ரூபாய் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களினுடைய அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவிற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நிதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோல, தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற விவசாயக் கூலிகள் பயன்படுகின்ற அளவிற்கு, கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பைக் கொடுக்கின்ற அளவிலே அந்தத் தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் அமைந்து இருக்கிறது.

அதுபோல, சிறு பாசனத் திட்டங்களை விரிவுபடுத்தி மேம்படுத்துவதன் மூலம் உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்ற அளவிலே, கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய நிலங்களைச் சீர்செய்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்காக 250 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதுபோல, சென்ற ஆண்டு விவசாயிகள் பட்டிருந்த கடன் சுமையைப் போக்குவதற்காக 310 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கிய இந்த அரசு, அவர்கள் முழுமையாகப் பயன்பெற்றவில்லை என்பதை உணர்ந்து, இந்த ஆண்டும்

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. லா. சந்தானம்]

அதற்காக 110 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி, அவர்கள் வாழ்விலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்திட வேண்டுமென்கின்ற நோக்கத்தோடு செய்திருக்கிறார்கள்.

அதுபோல, கிராமப்புறங்களிலே ஏழையெளிய குழந்தைகள் பயன்படுகின்ற அளவிற்குச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக 286 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

பொது விநியோகத் திட்டத்திலே வழங்கப்படுகின்ற அரிசி; இன்றைக்கு நாம் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளலாம். இந்தியாவிலே இருக்கின்ற அனைத்து மாநிலங்களிலும் மிகக் குறைவான விலைக்கு, ரூ.3.50 காசுக்கு வழங்கப்படுகின்ற மாநிலம் தமிழ் மாநிலம்தான் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கின்ற அளவிற்கு, இப்போது ரூ.3.50 காசுக்கு இந்த அரிசி வழங்கப்படுகிறது. பல்வேறு மாநிலங்களிலே பார்த்து இருக்கிறோம். கேரளாவில்கூட, இந்த பொது விநியோக முறையிலே வழங்கப்படுகிற அரிசி இப்போது ரூ.4.25-க்கு வழங்கப்படுகிறது; ஆந்திராவிலே ரூ.4.75-க்கு வழங்கப்படுகிறது. மேற்கு வங்க மாநிலத்தில்கூட ரூ.4.25-க்கு வழங்கப்படுகின்ற அந்த நிலையிலே, தமிழகத்தில் மட்டும் ரூ.3.50-க்கு ஏழையெளியவர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற அளவில் அந்த அரிசியினுடைய விலையை ஏற்ற மாட்டோம் என்று அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்களே, அதற்காக நாம் பாராட்ட வேண்டாமா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

கூப்பன் முறை என்பது ஏதோ, அது சில பேரைப் புறக்கணிக்கின்ற முறை என்று கருதுவதுபோல இங்குப் பேசியவர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தக் கூப்பன் முறை என்பது எல்லா மாநிலங்களிலும் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. நாங்கள் கேரளாவிற்குச் சென்று பார்க்கின்றபோது, அங்கு இந்தக் கூப்பன் முறையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆந்திராவிலே பார்த்தால் அங்கும் இந்தக் கூப்பன் முறையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதன் மூலமாக, அந்தப் பொது விநியோகத் திட்டம் சிறப்பாகவும், சீரோடும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் இங்கும் அந்தக் கூப்பன் முறையைப் பயன்படுத்துகிற நிலையை தமிழக அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

அதுபோல, 200 சுகாதார நிலையங்களுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டுவது, அந்த ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை அபிவிருத்தி செய்கின்ற அளவிலே 30 படுக்கைகள் கொண்ட ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களாக நிலை உயர்த்துகின்ற நிலை, அதுபோல, ஆதிதிராவிடப் பெண்களுக்கு சைக்கிள்

வழங்குவதற்கு இந்த ஆண்டும் நிதியொதுக்கியிருக்கின்ற நிலை, இப்படிப் பல்வேறு நலத் திட்டங்கள் இந்த அரசின் மூலமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் வரவேற்காமல் எப்படி இருக்க முடியும் என்பதை நான் இங்கு எதிர்க் கட்சியினரை கேட்டுக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நானும் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தாலும், நன்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அதற்கு மாறாக சில காரியங்களை அறிவுரை சொல்கின்ற நிலையிலே அரசுக்குச் சொல்வதற்கும் கடமைப்பட்டவர்கள் என்கின்ற முறையில் சொல்ல வேண்டுமென்பதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி இங்குப் பேசுகின்றார்கள். மத்தியிலே இருக்கின்ற அரசு, ஏழையெளிய மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற மண்ணெண்ணெய்க்கு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது. அதுபோல அன்றாடம் உபயோகப்படுத்துகின்ற சமையல் எரிவாயுவிற்கு விலையைக் கூட்டி இருக்கிறார்கள். நேற்றிலிருந்து இரயில் கட்டணம் உயர்வு; அதுவும் உயர்ந்த வகுப்புகளுக்கு உயர்த்தப்படாமல், நடுத்தர மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற இரண்டாம் வகுப்புக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவற்றையெல்லாம் இன்றைக்கு ஆட்சியிலே பங்கு பெற்றிருக்கின்ற இங்கிருப்பவர்கள் குறை கூறாது, தமிழகத்தில் மட்டும், ஏதோ வரியைப் போட்டுவிட்டார்கள், விலையை உயர்த்தி விட்டார்கள் என்று சொல்வதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது? அங்கு உயர்த்தப்படுகின்ற விலைக்கும் குரல் கொடுக்க வேண்டும்; அதேபோல இங்கு உயர்த்தப்படுகிற விலைகளுக்கும் அவர்கள் குரல் கொடுப்பார்களேயானால், அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால், அங்கொன்று, இங்கொன்று என்கின்ற நிலை இருக்கிற காரணத்தினாலேதான், தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திலே பல தடைகள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-10

அதேபோல, பொதுத் துறை நிறுவனங்களை விற்பது; மத்திய அரசு, சென்ற ஆண்டு கூட சேலம் உருக்காலை, இப்போது நெய்வேலி அனல் மின் நிலையம் போன்றவற்றையெல்லாம் விற்பதற்கு முடிவெடுத்திருக்கிற நேரத்தில், அவற்றையெல்லாம் தட்டிக் கேட்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு செயல்பட வேண்டுமே தவிர, அதைவிட்டு, தமிழகத்தில் மட்டும் ஏதோ பேருந்துகளையெல்லாம் தனியாருடைமை ஆக்கப் போகிறார்கள்; பொதுத் துறை நிறுவனங்களை எல்லாம் விற்கப்

பொது விவாதம் — தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. லா. சந்தானம்]

போகிறார்கள் என்பதை மட்டும் எடுத்துச் சொல்கின்ற நிலையில் இருக்கக் கூடாது. இப்போது, இடதுசாரிக் கட்சிகளைப் பொறுத்த அளவிலே, இரண்டிலும் ஒரே நிலை; மத்தியிலே இருக்கிற விலை ஏற்றத்தையும் கண்டிக்கிறோம்; அதேபோல, மாநிலத்திலே இருக்கிற விலை ஏற்றத்தையும் கண்டிக்கிறோம். மத்தியிலே பொதுத் துறை நிறுவனங்களை விற்பதை கண்டிப்பதைப் போல, மாநிலத்திலேயும் பொதுத் துறை நிறுவனங்களைத் தனியார்மயம் ஆக்குவதை இந்த அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் கேட்டுக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதேபோல, இன்னும் இரண்டொரு கோரிக்கைகள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) அந்த காலத்தில், போக்குவரத்துத் துறையிலேயுள்ள ஊழியர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடுகிற நேரத்திலே ஆயிரம் பேர்மீது ஏதோ சில தவறுகள்--பேருந்துகளை எரித்தார்கள்; இல்லையென்றால், பேருந்துகளை ஓட்டுவதற்குத் தடை செய்தார்கள்--என்கின்ற முறையிலே வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களிலே நிரபராதிகள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகத்திற்கு வேண்டாதவர்கள் பல பேரை, உண்மையிலே தவறு செய்யாதவர்களை எல்லாம் வழக்குக்கு ஆட்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கருணையோடு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். எப்படியோ அவர்களுக்கு இப்போது முக்கால் பங்கு சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களுக்குப் பணியைக் கொடுத்துவிடலாம். அவர்களுடைய வழக்கில் நீதிமன்றத்திலே என்ன முடிவு எடுக்கப்படுகிறதோ, அதைக்கூட ஏற்றுக்கொள்கிறோம்; எனவே, எங்களுக்குப் பணியைக் கொடுங்கள்; இப்போது, வீணாக அரசாங்கத்திடமிருந்து சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்; அந்தச் சம்பளத்திற்கு நாங்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்; அரசு தொடுத்து இருக்கிற வழக்கிலே, நீதிமன்றங்கள் என்ன தீர்ப்புகளைச் சொல்கின்றதோ, அதைக்கூட ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்கின்ற நிலையை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணைகூர்ந்து அதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இந்தத் திட்ட ஒதுக்கீடுகள் எல்லாம் குறைந்திருந்தாலும்கூட எல்லோருக்கும் ஏற்படைய ஒரு கோரிக்கையை முதலமைச்சர் முன்னால் வைப்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நிதி என்பதை 82 இலட்சமாக நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அதை ஒரு கோடியாக உயர்த்திக் கொடுத்தால், எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சற்று மகிழ்வாக இருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். (மேசையைத்

தட்டும் ஒலி) அந்தத் திட்டம் உங்களுக்கும் கூட; ஆண்டிப்பட்டி, பல்வேறு கிராமங்களை அடக்கிய பகுதி. மலைப் பகுதியை அடக்கிய அந்த ஆண்டிப்பட்டி தொகுதிக்கு நீங்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் உங்கள் நிதியிலிருந்து ஏதாவது செய்ததாக, உங்கள் பெயரிலே ஒரு கட்டடம் அமைவதற்கு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும் என்கின்ற நிலையிலே, என்னுடைய இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று—நிச்சயமாக நீங்கள், வருகின்ற உங்களுடைய பதிலுரையிலே இதை ஏற்று—அறிவிப்பீர்கள் என்று நான் எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பிலேயும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த அளவிலே, சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே நீங்கள் பல்வேறு திட்டங்களை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே ஒன்று 58 கிராமக் கால்வாய்த் திட்டம். நேற்றைக்குக்கூட தங்களிடத்திலே மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன். எங்களுடைய பகுதி, விவசாயத்திலே மிகுந்த பின்தங்கிய பகுதி. மக்கள் இப்போது குடிப்பதற்குத் தண்ணீர்கூட இல்லாமல் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது என்பதைத் தாங்களும் அறிவீர்கள். ஏனென்றால், ஆண்டிப்பட்டிக்குச் செல்கின்ற பாதையில் நீங்கள் பார்த்துச் சென்றிருக்கிறீர்கள். எனவே, அந்தப் பகுதியிலே இருப்பவர்களுக்கு இந்த நீராதாரத் திட்டம் என்பது மிக முக்கியமானது என்கின்ற காரணத்தினால், நீங்கள் அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு இந்த ஆண்டிலேயே செய்து தரவேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற திட்டங்களையெல்லாம், நான் அந்தந்தத் துறை அமைச்சர்களிடத்திலே எழுதிக் கொடுத்து விடுகிறேன்; முடிந்த அளவுக்கு இந்த அரசு செய்யும் என்கின்ற எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது. அதை நிறைவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்த எங்களது சபாநாயகர் நேற்றைக்கே என்னைத் தொலைபேசியிலே கூப்பிட்டு, 'நீங்கள் 15 நிமிடம்தான் பேசவேண்டும்' என்று வரையறுத்து இருக்கிறார்கள். எனவே, நான் உங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிபோல, கரெக்டாக 15 நிமிடத்திலே முடித்துவிட்டேன். நன்றி, வணக்கம்.

பிற்பகல் 1-15

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 15 நிமிடத்திலேயே ஒரு கோடியைக் கேட்டுவிட்டீர்கள்! திரு. என். நன்மாறன்.

***திரு. என். நன்மாறன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்வைத்திருக்கின்ற நிதிநிலை

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. என். நன்மாறன்]

அறிக்கையின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்துகளை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக, நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையின் துவக்கத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆரம்ப காலத் தலைவர், நிறுவனர், மரியாதைக்குரிய அண்ணா அவர்களுடைய முத்திரை வாக்கியங்களை இதிலே பொறித்து, பல்வேறு கருத்துகளைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு எவ்வாறு மாநிலங்களை நடத்துகிறது; கையேந்துகிற நிலைமைக்கு எந்த அளவுக்கு ஆளாக்கி இருக்கிறது என்பதை எல்லாம், அதுபோன்ற வாசகங்களை எல்லாம் குறிப்பிட்டுத் துவங்குகிறது நிதிநிலை அறிக்கை. ஆனால் நிலைமை, இறுதியில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்தால், மத்திய அரசு என்ன கருதுகிறதோ, மத்திய அரசு எதை நிர்ப்பந்திக்கிறதோ வேறு வழியில்லாமல் நாங்களும் அப்படி ஆளாகி இருக்கிறோம் என்ற அடிப்படையில் இந்த அறிக்கை அமைந்திருப்பதை வருத்தத்தோடு நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதே மன்றத்தில் சென்ற முறை நாம் ஓர் அஞ்சலித் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். அமெரிக்க நாட்டில் தீவிரவாதிகள் நடத்திய தாக்குதலைக் கண்டித்து, உயிரிழந்த மக்களுக்கு நாம் அஞ்சலி செலுத்தினோம். இதன் மூலம் ஏற்பட்ட அனாதாபத்தைப் பயன்படுத்தி அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஆப்கன் மக்கள்மீது ஒரு யுத்தத்தைத் தொடுத்தது, அது, 'ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண் வை' என்பதுபோல், பின்லேடன்மீது தாக்குதல் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஆப்கன் நாட்டினுடைய எண்ணெய் வயல்களைக் கைப்பற்றுவதற்குரிய முயற்சியில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஈடுபட்டது. ஆனால், இரண்டு பேருமே என்ன கூறினார்கள்? ஜார்ஜ் புஷ் சொல்கிறபோது, இது சிலுவை யுத்தம் என்றார்; பின்லேடன் கூறுகிறபோது, இது புனித யுத்தம் என்றார். இரண்டிலுமே சிலுவையும் கிடையாது; புனிதமும் கிடையாது. அமெரிக்காவின் நெருக்கடியைத் தணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அமெரிக்காவுக்கு இருக்கிறது. ஆப்கன் நாட்டில் அடிப்படையாதக் கருத்துகளை நிலைநிறுத்த வேண்டிய கடமையை பின்லேடன் செய்து கொண்டிருந்தார். நிலைமை சிக்கலானது.

அமெரிக்காவைப் பிடித்த பொருளாதார நெருக்கடி, அதைச் சார்ந்திருக்கிற இந்தியாவையும் தாக்கி, இந்தியாவைத் தாக்குகிற நெருக்கடியை மத்திய சர்க்கார் மாநிலங்கள்மீது சுமத்தி, மாநிலத்திற்கு வரக்கூடிய நெருக்கடியை மக்கள்மீது நாங்கள் சுமத்துகிறோம் என்ற நிலைமைக்குச் செல்வது என்பதை மிகவும் கவலைக்குரியதாக நான்

பார்க்கிறேன். இது பொதுவாக அரசியல் பேசுவதாகக் கருத வேண்டாம். இந்த நெருக்கடியை எப்படிச் சமாளிப்பது; மக்கள்மீது இந்தத் துன்பம் நேராத வகையில் எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதற்கு மாநில அரசு கூடுதலாக முயற்சி செய்து இருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறான முறையில் நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நம்முடைய மாநில அரசு ஒரு வழக்குத் தொடுத்தது. மத்திய அரசு மாநிலத்தைக் கலந்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு வழக்குத் தொடுத்தோம். அதிலே மேற்கு வங்க அரசும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டது. ஆனால், தற்போது இன்னமும் மேற்கு வங்க அரசு மத்திய அரசினுடைய ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்து இடுவதற்கு மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தமிழக அரசு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்து இடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கையின் மூலம் நாம் பார்க்கிறோம். இது தமிழ்நாட்டுக்கு உதவி செய்யாது என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கவலையோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்பதன் விளைவாக, பொதுத் துறையின்மீதும் நாம் கை வைக்கிறோம்.

‘புவியை நடத்து; பொதுவில் நடத்து’ என்று பாவேந்தர் குறிப்பிட்டார். அதேசமயத்தில் இன்றைக்கு பொதுத் துறையில், ஏற்கெனவே அரசு முதலீடு செய்து இலாபகரமாக ஓடிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலிருந்து அரசு மூலதனத்தைத் திரும்பப் பெறுவது என்கிற ஓர் அறிவிப்பு இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது—Disinvestment. அதே நேரத்தில், நடடத்தில் ஓடுகிற பொதுத் துறை நிறுவனங்களைக் கைவிடுவது என்கிற நிலைமையும் இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது. ஆக மொத்தம், பொதுத் துறை என்கிற அந்த உயரிய கோட்பாட்டிற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய முறையில், அதற்கு எதிரான தனியார் துறையை ஊக்கப்படுத்தக்கூடிய முறையில் அறிக்கை அமைந்து இருப்பதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கவலையோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது; இதனுடைய ஒரு பகுதியாகத்தான் இன்னும் ஒன்றை சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுத் துறை நடடத்திலே ஓடுகிறது என்று சொன்னால், அது

“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.”

என்பதைப் போலத்தான் அமைந்திருக்க வேண்டுமே தவிர, அதைக் கைவிடுவது என்பது, மிகவும் எதிர் விளைவை உருவாக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. என். நன்மாறன்]

பிற்பகல் 1-20

இதிலே ஒரு பகுதியாகத்தான், ரப்பர் தோட்டம்; குமரி மாவட்டத்தில். அங்கே ஏராளமான தொழிலாளர்கள் அதை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; குடும்பங்களும் இருக்கின்றன. அங்கேயும் இதேபோல நட்டக் கணக்குக் காட்டப்பட்டு, ரப்பர் தோட்டமும் என்ன ஆகும் என்கிற ஒரு கேள்வி உருவாகியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இதே மன்றத்திலும், தனிப்பட்ட முறையில் அமைச்சரிடத்திலும் ஒரு கோரிக்கையை அந்த மக்கள் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். Rubberised road என்ற அடிப்படையில், ரப்பரைப் பயன்படுத்தி சாலை அமைக்கிற அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் தொழிலையும் பாதுகாக்க முடியும் என்கிற அடிப்படையில் அதனைச் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இதிலே ஒரு பகுதி தரிசு நில மேம்பாடு; ஏற்கெனவே நம்முடைய மன்றத்திலேயே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, தனியார்மயம் ஊக்குவிக்கப்படாது என்று. ஆனால் தற்போது தனியார்மயத்தை நோக்கிப் போவதற்கான ஓர் ஆபத்தான அறிவிப்பு என்பதும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டே இருக்கிறது. அது எந்தவிதத்திலும் தமிழகத்தில் வேலையின்மையைப் போக்குவதற்கு உதவி செய்யாது என்பதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஓர் அரசு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கிறபோது, விலைவாசி உயர்வு, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆகியவற்றிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கிற அந்தக் குறிக்கோளோடு இருப்பது உதவி செய்யும். ஆனால், தரிசு நில மேம்பாடு என்கிற அந்த உயரிய நோக்கத்தை முன்வைத்து, அது தனியாரிடம் செல்வது என்று சொல்கிறபோது, நிச்சயமாக அது ஏழையெளிய மக்களுக்குப் பயன் தராது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, வங்கத்தைப்போல நிலமற்ற உழவர்களுக்கு அதை வழங்க வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வூதியம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்து இருக்கக்கூடிய அந்த ஓய்வூதியத்தின்மீது கை வைக்கக்கூடிய போக்கு கூடாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, கொள்முதல் விஷயம். இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த மாவட்டத்திலிருந்து வரக்கூடிய

தகவல்கள் கவலைக்குரியதாகவே இருக்கின்றன. அங்கே உண்மை நிலவரத்தைக் கண்டறிந்து, விவசாயிகள் மத்தியில் இருக்கிற பதட்ட நிலையைப் போக்கக்கூடிய முறையில், சிறு, குறு விவசாயிகளிடம் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்வதை உறுதி செய்ய வேண்டும். வியாபாரிகளிடம் கொள்முதல் செய்துவிட்டு, விவசாயிகள் பெயரால் வரவு வைப்பதைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறையில் அங்கே சரியான நிர்வாக ஏற்பாட்டுக்கு உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதிலே ஒரு பகுதியாகத்தான் உணவு விநியோகம். உணவு விநியோகம் என்பதைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே 3 ரூபாய் 50 காசுக்கு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அரிசி தொடர்ந்து வழங்கப்படும், அரிசி விலை உயர்த்தப்படாது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேநேரத்தில் தமிழகத்தில் ஒரு புதிய தன்மையில் அரிசியின்மீது வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் ஆபத்தானதாக இருக்கும் என்பதைக் கவலையோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அமைந்ததற்கும் அரிசி ஒரு காரணம். 1967-க்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியாளர்களுக்கு அதில் கொஞ்சம் கவனக் குறைவு ஏற்பட்டதன் விளைவு, அதையே முன்வைத்து ஒரு பெரிய இயக்கம் தமிழக அளவில் உருவாகி, அதன் விளைவாக ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்டதையும் நாங்கள் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எனவே, அரிசியின் மீதான வரி என்பதைக் கைவிட வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மாண்புமிகு (செல்வி) ஜே. ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மேற்கு வங்கத்தில் நடத்தும் ஆட்சிகூட அரிசியின்மீது விற்பனை வரி போடுகிறது. அதைக் கைவிடுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர் வலியுறுத்துவாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் மேற்கு வங்காளத்திலே 2 சதவிகித வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏற்கெனவே இங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. மேற்கு வங்காளத்திலே இன்று 33 சதவிகித மக்களுக்கு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அந்த அரசு 5 ரூபாய் விலைக்கு இன்றைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலே எந்தவிதமான மாறுதலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

2002 ஏப்ரல் 4]

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் 5 ரூபாய் என்கிறார். அங்கே 6 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இங்கே நாங்கள் 3 ரூபாய் 50 காசுக்கு அல்லவா கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நன்மாறன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்களும், போடப்பட்ட வரியைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு இங்கே குறைகூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே கருதுகிறேன். நான் ஏற்கெனவே இந்த அவையில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன். இப்போது மீண்டும் தெளிவுபடுத்துகிறேன். நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாக, பொது விநியோகத் துறையின் கீழ் ஏழையெளிய மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிற ரேஷன் அரிசி மீது எந்த வரியும் கிடையாது. ஏழை எளிய மக்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். அந்த மூன்று ரூபாய் ஐம்பது பைசாவுக்குக் கொடுக்கின்ற அரிசி மீது எந்த வரியும் கிடையாது. மாறாக, அரிசி ஆலை அதிபர்கள் விற்பனை செய்கின்றபோது அவர்களுக்குத்தான் இந்த 2 சதவிகித வரி விதிக்கப்படும் என்பதை விளக்கிக் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற்பகல் 1-25

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கேதான் இருக்கிறது யதார்த்தமான பிரச்சினை. இன்று மேற்கு வங்காளத்தில் அரிசி மட்டும் அல்ல, 14 பொருட்கள் பொது விநியோக முறையில் மலிவு விலையில் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. ஆனால், தமிழகத்திலே அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அது ஒரு package என்ற முறையிலே வருகின்ற நேரத்திலே மக்களுக்கு அது ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால், வரியினுடைய பிரச்சினை என்னவென்றால், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிற மக்கள் மட்டுமல்ல, இன்று தமிழகத்தில் வறுமைக் கோடு என்பதற்கு ஒரு தெள்ளத் தெளிவான வரையறை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. யார் இந்த வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடியவர்கள்; அவர்களுக்குள்ள qualification என்ன என்று வருகின்ற நேரத்திலே, இப்போது போடப்பட்டிருக்கின்ற வரி வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிற மக்கள் மட்டுமல்ல, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களும் அரிசி வாங்கிப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அவர்களுக்கு இந்த வரி ...

***மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதுபோல், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்கள் யார், எத்தனை பேர், வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர் என்று இன்னும் நாம் கணக்கு எடுக்கவில்லை, வரையறுக்கப்படவில்லை. மேற்கு வங்காளத்தில் செய்து முடித்துவிட்டார்கள். செய்து முடித்து என்ன விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? அங்கே நியாய விலைக் கடைகளில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்பவர்களுக்கு 6 ரூபாய் 15 காசு என்ற விலையில் அரிசியை விற்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு 9 ரூபாய் என்ற விலையில் அரிசியைக் கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் இங்கே எங்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறார்கள். (மேச்சையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு, அரிசி தவிர மற்ற 14 பொருட்கள் அங்கே மலிவு விலையில் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு ... (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர்கள் உட்காருங்கள். திரு. ஹேமச்சந்திரன், நான் மதுரையில் உள்ள மார்க்கசிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அலுவலகத்திற்குத் தொடர்பு கொண்டு, அந்த 14 பொருட்கள் என்னென்ன என்று விளக்கம் கேட்டேன். எனக்கு இன்னும் தகவல் வந்து சேரவில்லை. திரு. நன்மாறன், பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 14 பொருட்கள் என்னென்ன என்ற பட்டியலை இரண்டு நாட்களில் உங்களிடம் கொடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. நன்மாறன், மூன்று மணித்துளிகளில் உங்களுடைய பேச்சை முடித்து விடலாம் அல்லவா?

திரு. என். நன்மாறன்: சற்று நேரத்தை நீட்டித்துத் தருமாறு பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சற்று என்றால், இரண்டு மணித்துளிகள் அதிகம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. என். நன்மாறன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் அரிசியின் பிரச்சினையினால் ஆட்சி மாறக்கூடிய ஒரு சூழல் ஏற்பட்டது என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேனே தவிர...

2002 ஏப்ரல் 4]

*மாண்புமிகு செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்துகின்ற அரிசியின் விலையை ஏற்றினால்தான், உயர்த்தினால்தான் அது அரசியலாகும். அப்போதுதான் அரசியல் ரீதியான விளைவுகள் ஏற்படும். இங்கே ஏழை எளிய மக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; பாதுகாக்கப்படுவார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஏழை எளிய மக்களுக்கு மூன்று ரூபாய் ஐம்பது காசு என்ற விலையில்தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே இதுதான் மிகக் குறைந்த விலை. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் மூன்று ரூபாய் ஐம்பது காசு என்ற விலைக்கு அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இதை நீங்கள் எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் அரசியலாக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. என். நன்மாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள், மேலே இருப்பவர்கள் என்ற இந்த விதியின் மீது உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, 2000 ரூபாய் என்பதை 5000 ரூபாய் என்று உயர்த்த வேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) மாதம் ரூ. 5000, ஆண்டுக்கு ரூ. 60 ஆயிரம். உதாரணத்திற்கு ஒரு tri-cycle தொழிலாளி, கொத்தனார், சித்தான், அந்தக் குடும்பம்—இதை வைத்து—150 ரூபாய் என்று கணக்கு வைத்துப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மார்க்கிஸ்ட் கட்சியும் அதையே குறிப்பிடுகிறது. அரசும் அதன் மீது உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள். போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்தி, அது முடிவுற்றிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இன்னும் பலர் வெளியில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு வருவதற்கான ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே வழக்கு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறபோது அந்தத் தீர்ப்பு என்ன வருகிறதோ, அதற்கு உட்படக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கி, தற்போது வேலை இல்லாமல் வெளியில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் போக்கி அவர்களை மீண்டும் பணியில் அமர்த்துவதற்கு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்

கொள்கிறேன். இவர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்று தீர்ப்பு வந்தாலும்கூட, அவர்களும் வேலையில்லாமல் இருந்தால், அவர்களையும், வேலையில் அமர்த்துவதற்குரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னனுமதியோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

திரு. என். நன்மாறன்: அதேபோன்று நீலகிரித் தேயிலை. அதிலே அரசு எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கை முழுமையான பாதுகாப்பிற்கு வழி செய்யவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஓரளவிற்கு நிவாரணம் இருந்தாலும்கூட, இன்னும் கூடுதலாக இருப்பதற்கு அந்தத் தேயிலைக் கொள்முதல் என்பதன் மீதும் அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல பாப்பாப்பட்டி, கிரிப்பட்டி, நாட்டார்மங்கலம்; அங்கே நடைபெறவேண்டிய தேர்தலுக்காக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களை விவசாய சங்கத் தலைவர்களும் பார்த்திருக்கிறார்கள். இது கௌரவப் பிரச்சினை என்கிற அடிப்படையில், அரசு ஏற்கெனவே சென்ற முறை அறிவித்தது. அதை உத்தரவாதம் செய்து தேர்தல் சுமுகமாக நடப்பதற்கு உரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல வழக்கறிஞர்.... (மணியடிக்கப்பெற்றது) (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர், பாப்பாப்பட்டிக்காரர் பேசுகிறார்.

திரு. லா. சந்தானம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக அந்தத் தொகுதிகளுக்கெல்லாம் தேர்தல் அறிவிக்கப்படுகிற நிலை இருந்தது. ஆனால் அறிவிக்கப்படுவதோடு சரி, அங்கே யாருமே வேட்பு மனுக்களும் தாக்கல் செய்யவில்லை. ஐந்து ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. இப்போது இந்த அரசாவது உரிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக, அங்கே வேட்பு மனு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசியல் இலாபத்திற்காகச் சில பேர் அந்தப் பகுதியிலேயே இல்லாதவர்கள், அந்தக் கிராமத்திலே வாக்காளர் பட்டியலிலே மட்டும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள்

பொது விவாதம் - தொடர்ச்சி

2002 ஏப்ரல் 4]

[திரு. லா. சந்தானம்]

உண்மையிலேயே அந்தக் கிராமத்தில் இல்லை. அவர்கள் இன்னொரு இடத்திலே இருக்கிற வாக்காளர் பட்டியலிலும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு வாக்காளர் பட்டியலிலே இடம் பெற்றவர்களுடைய வேட்பு மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும் என்கிற நிலையை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம்கூட வருகின்ற காலத்திலே இருக்கிறது. ஒருவர் அங்கு இருந்தால்தான், அந்த வாக்காளர்களாக இருந்தால்தான் போட்டியிட வேண்டும் என்கிற கட்டாயத்தைக்கூட இந்த அரசு உருவாக்க முன்வர வேண்டும். எங்கேயோ இமயமலைப் பகுதியிலே இருந்துகொண்டு, பாப்பாப்பட்டியிலே வந்து வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்துவிட்டு, அங்கு ஊராட்சிமன்றத் தலைவராக வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கிராம மக்களுடைய வேட்பாளர்களை நிறுத்தி இன்றைக்குத் தேர்தல் முறையாக நடத்தப்படவிருக்கிறது. நடத்தி, யார் தேர்தலிலே போட்டியிட்டு வருகிறார்களோ அவர்களைத் தலைவர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

நேற்றுக்கூட 'இந்து' பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தியை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களிலே ஒருவர்கூட மெம்பர் ஆவதற்கு—பஞ்சாயத்துக் கவுன்சிலைக் கூட்டினால்தான் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். அங்கிருக்கிற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அந்தப் பஞ்சாயத்து மன்றம் கூட்டப்பட்டால்தான் சட்டரீதியாக அந்தப் பஞ்சாயத்து நடைபெறும். ஆனால் அங்கு அந்த உறுப்பினர் பதவிகளுக்கு யாருமே மனுத் தாக்கல் செய்யவில்லை. ஊராட்சிமன்றத் தலைவர்களுக்கு மட்டும் மனுத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஊராட்சி விதி 204-ன் கீழாக அந்த ஊராட்சி செயல்பட முடியாது என்பதை நேற்றைய 'இந்து' பத்திரிகை குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கிற நிலையிலே பல பேர் அரசியல் ஆதாயம் தேட நினைக்கின்றார்களே தவிர, அங்கிருக்கிற பஞ்சாயத்துகள் உருப்படியாக நடக்க வேண்டும், முறையோடு செயல்பட வேண்டும்...

திரு இரா. திருமாவளவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிலைமைகளை அவர் சொல்கிறார். திரு. நன்மாறன், நிறைவுக் கட்டத்திற்கு வாருங்கள். (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள்.

திரு. என். நன்மாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டார். (குறுக்கீடு)

திரு. என். நன்மாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைத் தொடர்ந்து, மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, உட்காருங்கள், அவர் பேசட்டும். (குறுக்கீடு) நன்மாறனே விளக்கம் சொல்வார்.

திரு. என். நன்மாறன்: மதுரையைப் பொறுத்தவரையில், என்.எம்.ஆர்.புரம் பகுதியில் வாழக்கூடிய மக்கள் குடிமனைப் பட்டா நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு 50 ஆண்டு காலமாக அவர்கள் அங்கே குடியிருக்கிறார்கள். மின் இணைப்பு எல்லாம் கிடைத்த பிறகும், தற்போது வைகைச் சீரமைப்புத் திட்டம் என்கிற பெயரால் நடைபெறக்கூடிய திட்டத்தில் தங்கள் குடியிருப்புகளுக்குக் குந்தகமான நிலைமை ஏற்பட்டு ஒரு பதட்டம் என்பது அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆக, வைகைச் சீரமைப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பெரிய அளவிற்குப் பாதிப்பு இல்லாமல் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரிகள் கூடுதல் கவனம் எடுத்து, அங்கு இருக்கக்கூடிய அனைவரிடமும் பேசி ஒரு சுமுக நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதி மக்களுடைய பட்டாப் பிரச்சினை என்பதற்கு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

மஹால் சுற்றுப்புறம் என்பது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மதுரையினுடைய சாலைகள் குண்டும், குழியுமாக, மேடும், பள்ளமுமாக இருக்கின்றன. சித்திரைத் திருவிழாவின்போது கள்ளழகர் ஆற்றில் இறங்குகிற இந்தக் காலத்தில் சாலைச் சீரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குடிநீர் என்பதற்குக் கடும் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நன்மாறன், நிறைவுக் கட்டத்திற்கு வரலாம்.

2002 ஏப்ரல் 4]

திரு. என். நன்மாறன்: இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி முத்தாய்ப்பாகக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், விலைவாசி உயர்வுக்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கும் போதிய நிவாரணம் அளிக்காத தன்மை, அதன்மீது உரிய கவனம் எடுக்காத நிலைமை இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது என்பதைக் கூறி, மக்கள் நலனுக்கு உகந்ததாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து, அதற்கு மாறானதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை (5-4-2002) காலை 10-00 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1-36 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

9. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டமுறை விதிகளும் ஆணைகளும்

85. 2000-2001 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துக் கழகத்தின் (விழுப்புரம் கோட்டம்-1) இருபத்தி ஆறாவது ஆண்டறிக்கை. [1956ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்)

86. 2000-2001 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துக் கழகத்தின் (விழுப்புரம் கோட்டம்-2) பத்தொன்பதாவது ஆண்டறிக்கை. [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்)

87. 2000-2001 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துக் கழகத்தின் (விழுப்புரம் கோட்டம்-3) ஒன்பதாவது ஆண்டறிக்கை. [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்)

88. 2000-2001 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துக் கழகத்தின் (கோயம்புத்தூர் கோட்டம்-1) முப்பதாவது ஆண்டறிக்கை. [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது] (தமிழ், ஆங்கிலம்).